

رساله دوم به قرن‌تیان

در طی قرن‌ها، مار اغواگر وعده‌های به‌ظاهر زیبای خود را در گوشه‌ها زمزمه کرده است برای فریفتن، گمراه کردن، وسوسه کردن؛ با این هدف که مردمان را ترغیب کند تا خدا را رد کنند و او را پیروی نمایند. شیطان پیام‌آوران بسیاری داشته است، مثل انبیای دروغینی که با سخنگویان خدا در ایام قدیم مخالفت می‌کردند، رهبران به‌ظاهر «دینداری» که اتهامات کفرآمیزی بر برخی می‌بستند و معلمین بدعت‌گذاری که به کلیساها نفوذ می‌کردند. و به این ترتیب، فریب و دروغ ادامه یافت. دنیای ما پر است از فرقه‌ها، «ایسم»‌ها، و ایدئولوژی‌ها، که همه آنها ادعا می‌کنند که راهی بسوی خدا هستند.

پولس دائماً با کسانی که قوم خدا را به گمراهی می‌کشاندند، مبارزه می‌کرد؛ او زندگی خود را صرف رساندن انجیل به اکثر نقاط جهان کرد. طی سه سفر بشارتی و دیگر سفرهایش، او مسیح را موعظه کرد، باعث ایمان آوردن بسیاری شد، و کلیساهایی را بنا نهاد. اما اغلب ایمانداران جوان، طعمه راحتی برای انبیای دروغین بودند. انبیای دروغین تهدیدی دائمی برای انجیل و کلیسای اولیه بودند. از این رو پولس می‌بایست وقت زیادی را صرف هشدار دادن و اصلاح کردن آنها می‌کرد. کلیسای قرن‌تس ضعیف بود. کلیسا با بت‌پرستی و جو ضداخلاقی که با ایمان مسیحی و شیوه زندگی آنها ضدیت می‌کرد، محاصره شده بود. پولس از طریق ملاقات‌های شخصی و بوسیله نامه، سعی کرد تعلیمی درباره ایمان به آنان بدهد، اختلافات آنها را برطرف سازد، و برخی از مشکلاتشان را حل کند. نامه اول قرن‌تیان جهت رسیدگی به مسائل اخلاقی و خاصی که در قرن‌تس وجود داشت و برای پاسخگویی به سؤالاتی درباره روابط جنسی، ازدواج، و وجدانهای حساس به قرن‌تس ارسال شد. در این نامه پولس صریح و روشن به این مسائل پرداخت و اکثر ایمانداران قرن‌تس دستورالعمل‌های او را پذیرفتند. اما معلمین دروغینی بودند که منکر اقتدار پولس بودند و به او افترا می‌زدند. بنابراین، پولس رساله دوم قرن‌تیان را نوشت تا از موضع خود دفاع کند و کسانی را که حقیقت را تحریف می‌کردند، محکوم سازد.

نوشتن دوم قرن‌تیان برای پولس سخت بود، چون او می‌بایست به مسیحیان قرن‌تس ثابت کند که صلاحیت رسول بودن را دارد. پولس میلی به این کار نداشت چون او خادم فروتن مسیح بود، اما می‌دانست که نوشتن آن ضرورت دارد. پولس همچنین می‌دانست که بیشتر ایمانداران قرن‌تس سخنان قبلی او را قلباً پذیرفته‌اند و کم‌کم در روند رشد ایمان قرار گرفته‌اند. او بر وفاداری آنها به مسیح صحنه می‌گذارد. پولس این نامه را با یادآوری چند نکته به خوانندگان خود آغاز می‌کند: (۱) رابطه آنها با پولس - پولس همواره نسبت به آنان صادق و امین بود (۱۲:۱-۱۴)؛ (۲) برنامه سفرش - او قصد داشت بار دیگر آنها را ملاقات کند (۱۵:۱ - ۳:۲)؛ و

مشخصات رساله دوم به قرن‌تیان:

هدف:

صحنه گذاشتن بر خدمت خود، دفاع از اقتدار خود همچون رسول، و مقابله با معلمین دروغین در قرن‌تس.

نویسنده:

پولس

گیرندگان:

کلیسای قرن‌تس و مسیحیان در همه جا

تاریخ نگارش:

در حدود ۵۵-۵۷م. از مقدونیه

علت نگارش:

پولس قبل از نامه دوم، سه نامه دیگر به قرن‌تیان نوشته بود (که دو تا از آنها در دسترس نیست). در اول قرن‌تیان (دومین نامه از این سه نامه)، او با قاطعیت به اصلاح و تعلیم می‌پردازد. اکثر اعضای کلیسا واکنش مثبتی به آن نشان داده بودند؛ اما بودند کسانی که اقتدار پولس را حاشا می‌کردند و انگیزه او را از خدمت کردن زیر سؤال می‌بردند.

آیه کلیدی:

«ما سفیران مسیح هستیم. خدا بوسیله ما با شما سخن می‌گوید. وقتی ما چیزی را از شما درخواست می‌کنیم، مانند این است که مسیح آن را از شما می‌خواهد؛ بنابراین، از جانب او از شما می‌خواهیم که لطف و محبت خدا را رد نکنید و با او آشتی نمایید» (۲:۵).

افراد مهم:
پولس، تیموتائوس، تیطوس،
معلمین دروغین
محل‌های مهم:
قرنتس، اورشلیم
جنبه‌های خاص:
این نامه بسیار شخصی و
زندگی‌نامه پولس است.

(۳) نامه قبلی‌اش (۲:۴-۱۱). بعد از آن، پولس مستقیماً به موضوع معلمین دروغین می‌پردازد (۲:۱۷)، و مروری دارد بر خدمتش در بین آنها تا ارزش پیام خود را نشان دهد، و تا آنها را راغب سازد به اینکه از حقیقت رو بر نگردانند (۳:۱۱-۱۶:۷). بعد پولس به مسأله جمع‌آوری هدایا برای مسیحیان فقیر اورشلیم می‌پردازد. او به قرنتیان می‌گوید که دیگران چطور در این امر سهیم شده‌اند، و آنها را ترغیب می‌کند تا محبت خود را به شکل مادی نیز نشان دهند (۸:۱-۹:۱۵). سپس ضمن اینکه به نیرنگ رسولان دروغین اشاره می‌کند، از اقتدار خود بعنوان یک رسول واقعی با قدرت دفاع می‌کند (۱۰:۱-۱۳:۱۴).
به‌هنگام خواندن این نامه بسیار شخصی پولس، به سخنان برخاسته از محبت او و به درخواستهای او گوش فرا دهید، به حقیقت کلام خدا وفادار باشید و هر تعلیم نادرست را از خود دور کنید.

تقسیم‌بندی کلی

- ۱- پولس فعالیت‌های خود را شرح می‌دهد (۱:۱-۱۳:۲)
- ۲- پولس از خدمت خود دفاع می‌کند (۲:۱۴-۷:۱۶)
- ۳- پولس از جمع‌آوری هدایا جانبداری می‌کند (۸:۱-۹:۱۵)
- ۴- پولس از اقتدار خود دفاع می‌کند (۱۰:۱-۱۳:۱۴)

پولس در جواب به انتقاداتی که از شخصیت و خدمت او شده بود، ماهیت خدمت مسیحی را شرح می‌دهد و بی‌پرده از خدمت خود مثال می‌آورد. این نامه برای تمام کسانی که تمایل دارند به نوعی وارد خدمت مسیح شوند، مهم است، چون مطالب زیادی می‌آموزد درباره اینکه چگونه امروز باید از عهده خدمت برآییم. مانند پولس، همه کسانی که در خدمتند باید پرهیزکار، بی‌ریا، رازدار، رو-راست و به فکر دیگران باشند و مشتاقانه برای مسیح رنج بکشند.

موضوعات مهم

موضوع	توضیحات	اهمیت
آزمایشها	پولس در خدمت خود، متحمل رنجهای بسیار، جفاها، و مخالفت‌ها شد. او حتی درگیر یک ضعف شخصی بود - «خاری در جسم». اما با وجود همه اینها، او بر وفاداری خدا تأکید می‌کرد.	خدا وفادار است. او بر هر آزمایشی قدرت دارد. آزمایشها ما را از غرور حفظ می‌کنند و توکل کردن به خدا را به ما می‌آموزند. خدا ما را تسلی می‌دهد، از این رو ما می‌توانیم دیگران را تسلی دهیم.
انضباط کلیسایی	پولس از نقش خود در انضباط کلیسایی دفاع می‌کند. نه بی‌بندوباری و نه تعالیم غلط، هیچکدام نباید نادیده گرفته شوند. کلیسا در اعمال انضباط باید نه اهمال‌کار باشد و نه بیش از حد سخت‌گیر. کلیسا باید کسی را که بعد از توبه اصلاح می‌شود، بار دیگر بپذیرد.	هدف از هر انضباط کلیسایی باید اصلاح باشد، نه انتقام‌جویی. کلیساهای برای اینکه کارآیی داشته باشند، باید در برابر مشکلات بایستند و در جهت رفع آنها بر آیند نه اینکه نسبت به آنها بی‌اعتنا باشند. در هر امری باید با محبت عمل کنیم.
امید	پولس برای دلگرم کردن قرتیان به هنگام رویارویی با درد و رنج، به آنها یادآوری می‌کند که در آسمان، بدن جدیدی خواهند داشت. این در مقابل رنجهای زمان حاضر، پیروزی بزرگی خواهد بود.	علم به اینکه در آینده بدن جدیدی خواهیم داشت، به ما امید می‌بخشد. بدون توجه به سختی‌هایی که با آنها روبرو هستیم، می‌توانیم به پیش رویم. خدمت صادقانه ما به پیروزی شادی‌بخشی منجر خواهد شد.
هدیه دادن	پولس ترتیب جمع‌آوری مبلغی را برای فقیران کلیسای اورشلیم داد. بسیاری از کلیساهای آسیا هدایایی دادند. پولس عقیده خود را درباره دادن هدیه شرح می‌دهد و از آن دفاع می‌کند، و قرتیان را ترغیب می‌کند که به قولی که قبلاً داده بودند، عمل کنند.	مانند قرتیان، ما باید به عهدی که در زمینه امور مادی بسته‌ایم وفا کنیم. هدایای ما باید سخاوتمندانه، فداکارانه، مطابق برنامه، و بخاطر نیاز کسی باشد. هدایای ما نه تنها کسانی را که در احتیاجند کمک می‌کند، بلکه باعث می‌شود که آنها خدا را شکر گویند.
تعلیم صحیح	معلمین دروغین خدمت و اقتدار پولس را بعنوان یک رسول زیر سؤال برده بودند. پولس بر اثبات اقتدار خود اصرار می‌ورزد تا تعلیم صحیح مسیحی را از خطر مصون نگاه دارد. صداقت او، عشق او به مسیح، و توجه او به دیگران، دفاعیه او بود.	ما باید مانند پولس نسبت به تعالیم صحیح در کلیساهای خود حساس باشیم. اما در کنار آن باید از انگیزه پولس - یعنی عشق به مسیح و مردم - برخوردار باشیم و صادق باشیم.

۱- پولس فعالیت‌های خود را تشریح می‌کند

از طرف من، «پولس»، که به خواست خدا رسول عیسی مسیح هستم، و از طرف برادر عزیز ما «تیموتائوس»، به شما مسیحیان اهل «قرنتس» و نیز به همه مسیحیان سراسر ایالت «اخائیه» واقع در یونان. از درگاه پدرمان خدا، و خداوندمان عیسی مسیح، برای شما خواهان رحمت و آرامش می‌باشم.

۱:۱

اقرن ۱:۱

۲قرن ۱۹:۱

افس ۱:۱

۲:۱

روم ۷:۱

تفاوت‌های نامه‌های اول و دوم قرتیان	اول قرتیان	دوم قرتیان
دو نامه به کلیسای قرتیان که در کتاب مقدس موجود است، با هم تفاوت بسیاری دارند؛ اینها دو نامه هستند با دو لحن متفاوت و با موضوع‌های مختلف.	* عملی * بر خصوصیات کلیسای قرتنس متمرکز است * به سؤالاتی درباره ازدواج، آزادی، عطایای روحانی، و نظم در کلیسای می‌پردازد * پولس موضوعاتی را تعلیم می‌دهد که برای خیریت کلیساست * حاوی نصایحی است برای کمک به کلیسای در مقابل نفوذ بت‌پرستی در شهر شیطانی قرتنس.	* شخصی * بر پولس متمرکز است چون او اعماق وجود خود را آشکار می‌سازد و از عشق خود به کلیسای قرتنیان سخن می‌گوید * به مشکل معلمین دروغین می‌پردازد، و به این شکل، از اقتدار و حقانیت پیام خود دفاع می‌کند * پولس شهادت زندگی خود را می‌دهد چون می‌داند که آنها به او اعتماد دارند و می‌داند که پذیرفتن نصیحت او برای خیریت کلیسای حیاتی است * حاوی شهادت زندگی پولس است برای کمک به کلیسای در مقابل هرج و مرجی که معلمین دروغین ایجاد کرده بودند

(مراجعه کنید به فیلیپیان ۲:۱، ۲:۱۰؛ تیموتائوس ۱:۲؛ ۱۱:۶). او یکی از همراهان پولس در سفر بود (اعمال ۱:۱۶-۳). تیموتائوس پولس را طی سفر دوم بشارتی‌اش تا قرتنس همراهی کرده بود، و به تازگی پولس او را برای خدمت به آنجا فرستاده بود (۱قرنتیان ۴:۱۷؛ ۱۰:۱۶). گزارش تیموتائوس به پولس درباره بحران در کلیسای قرتنس، پولس را بر آن داشت تا ملاقاتی غیرمنتظره از کلیسای بعمل آورد تا خودش شخصاً به مشکل رسیدگی کند (مراجعه کنید به ۱:۲). برای کسب اطلاعات بیشتر درباره تیموتائوس، مراجعه کنید به تاریخچه زندگی او در اول تیموتائوس. ۲:۱ حکومت روم قرتنس را مرکز ایالت اخائیه قرار داده بود (بخش جنوبی یونان فعلی). این شهر بندری، مرکز تجاری پررونقی بود و چون در سال هزاران ملوان به آنجا وارد می‌شدند، مرکز روسپیکری بود. قرتنس بعنوان یکی از ضداخلاقی‌ترین شهرهای دنیای قدیم شهرت داشت. معابد بت‌پرستی بسیاری با همه نوع بی‌بندوباری جنسی و پرستش بت‌ها در مدت کوتاهی در

۱:۱ پولس طی سفر دوم بشارتی از قرتنس دیدار کرد و کلیسایی را در آنجا بنانهاد (اعمال ۱:۱۸). بعداً او چند نامه به آن کلیسای فرستاد که دو تا از آنها در کتاب مقدس موجود است. اولین نامه پولس به قرتنیان در دسترس نیست (۱قرنتیان ۵:۹-۱۱)، نامه دوم او همین نامه اول قرتنیان است، نامه سوم او نیز در دسترس قرار ندارد (۲:۶-۹؛ ۷:۱۲)، و نامه چهارم او نامه دوم قرتنیان است. دوم قرتنیان تقریباً یک سال بعد از اول قرتنیان نوشته شده است. پولس رساله اول قرتنیان را جهت رسیدگی به اختلافات در کلیسای نوشت، اما وقتی نصایح او کارساز نشد و مشکلات کلیسای برطرف نگردید، او برای بار دوم به قرتنس رفت (این ملاقات در ۱:۲ «دیداری حزن‌انگیز» نامیده شده است). سپس او در صدد برآمد تا برای بار سوم آنها را ملاقات کند، اما آن را به تأخیر انداخت و در عوض رساله دوم قرتنیان را نوشت. بعد از آنکه نامه دوم قرتنیان را نوشت، بار دیگر به قرتنس رفت (اعمال ۲:۲۰). ۱:۱ پولس احترام زیادی برای تیموتائوس قائل بود

ما تسلی خدا را به دیگران منتقل می‌کنیم

۳^۴ چقدر باید خدا را شکر کنیم، خدایی که پدر خداوند ما عیسی مسیح است، خدایی که سرچشمهٔ لطف و مهربانی است و در زحمات، ما را تسلی و قوت قلب می‌بخشد. بلی، او ما را تسلی می‌دهد تا ما نیز همین تسلی را به کسانی دهیم که در زحمتند و به همدردی و تشویق ما نیاز دارند.^۵ یقین بدانید که هر قدر برای مسیح بیشتر زحمت ببینیم، از او تسلی و دلگرمی بیشتری خواهیم یافت. ^۶ ما برای رساندن نجات و تسلی خدا به شما، زحمات بسیاری متحمل می‌شویم. اما در این زحمات، خدا ما را تسلی عطا کرده است، که این نیز به منظور کمک به شماست؛ تا بدانید که وقتی شما نیز در سختی قرار می‌گیرید، او شما را تسلی خواهد داد. او به شما این قدرت را خواهد بخشید که ناملايمات را تحمل کنید. ^۸ ایمانداران عزیز، بی‌شک شنیده‌اید که در ایالت «آسیا» چه سختی‌ها کشیدیم. فشار مشکلات بحدی بود که امید نداشتیم زنده بمانیم،^۹ و احساس می‌کردیم که محکوم به مرگ هستیم، چون برای نجات خود، کاری از دستمان بر نمی‌آمد. اما این زحمات درس خوبی به ما داد تا دیگر به خودمان متکی نباشیم، بلکه به خدایی توکل کنیم که می‌تواند حتی مرده‌ها را زنده کند. پس همه چیز را به دست خدا سپردیم.^{۱۰} او نیز ما را یاری داد و از مرگی وحشتناک رهایی داد؛ و امید داریم که بعد از این نیز باز ما را رهایی بخشد.^{۱۱} اما شما نیز باید با دعاهايتان ما را یاری کنید. وقتی ببینید که خدا به دعاهايي که در حق ما و برای سلامت ما می‌کنید، اینگونه پرشکوه جواب می‌دهد، آنگاه خدا را بیشتر سپاس خواهید گفت.

۳:۱

افس ۳:۱

۱ پط ۳:۱

۴:۱

اش ۱۲:۵۱ : ۱۳:۶۶

۲ قرن ۶:۷

۵:۱

۲ قرن ۱۰:۴

۳:۱۰

کول ۲۴:۱

۶:۱

۲ قرن ۱۵:۴

۲ تیمو ۱۰:۲ : ۱۰:۴

۷:۱

روم ۱۷:۸

۲ تیمو ۱۲:۲

۹:۱

ار ۷:۵:۱۷

۱۰:۱

۲ پط ۹:۲

۱۱:۱

روم ۳۰:۱۵

۲ قرن ۱۵:۴

فیل ۱۹:۱

فلیپ ۲۲

کشید، چه اتفاقی برای او افتاد، اگر چه شرح ماجراهای هر سه سفر بشارتی او، حاکی از آزمایشهای سختی است که او با آنها روبرو شد (اعمال ۲:۱۳ - ۲۸:۱۴ ؛ اعمال ۴۰:۱۵ - ۱۷:۲۱).

۸:۱-۱۰ وقتی زندگی به راحتی به پیش می‌رود، اغلب به مهارت‌ها و توانایی‌های خودمان متکی می‌شویم؛ اما زمانی که احساس می‌کنیم عاجز شده‌ایم، به خدا روی می‌آوریم. توکل کردن به خدا به معنی شکست نیست، بلکه ارتباطی است دائمی با او. توکل یعنی پذیرفتن این واقعیت که منبع حقیقت و قدرت ما خداست و بعد، حفظ ارتباط دائمی با او. با این نگرش، مشکلات بجای اینکه ما را از خدا دور کند، ما را بسوی او می‌کشد. بیاموزید که چطور هر روز به خدا توکل کنید.

۱۱:۱ برای خادمین، معلمین، مشرین، و کسانی که برای رساندن پیام انجیل در «خطوط مقدم» هستند، دعا کنید. شیطان هر کس را که واقعاً کاری برای خدا انجام می‌دهد، به مبارزه می‌طلبد.

شهر بر پا شده بود. در حقیقت، کلمه یونانی برای تن دادن به بی‌بندوباری جنسی، «قرنتسی شدن» بود. کلیسا در این شهر با وسوسه‌های بزرگی روبرو بود. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره شهر قرنتس، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به اول قرتیان ۲:۱.

۱۳:۱ بسیاری فکر می‌کنند وقتی خدا ما را تسلی می‌دهد، مشقات از بین می‌رود. اما اگر همیشه اینطور می‌بود، مردم فقط به این دلیل بسوی خدا می‌آمدند تا از رنج‌ها رهایی پیدا کنند، نه بخاطر عشق به خدا. تسلی می‌تواند به معنای قوت قلب گرفتن، تشویق شدن، و امید داشتن در روبرویی با زحمات نیز باشد. هر چه رنج‌ها بیشتر باشد، تسلی که خدا به ما می‌دهد نیز بیشتر خواهد بود (۵:۱). اگر حس می‌کنید ناتوان شده‌اید، بگذارید خدا تا جایی که می‌تواند شما را تسلی دهد. به خاطر داشته باشید هر آزمایشی که متحمل می‌شوید، بعدها فرصتی می‌شود برای خدمت به کسانی که از زحمات مشابه رنج می‌برند.

۸:۱ پولس نمی‌گوید که طی «سختی‌هایی» که در آسیا

تغییر برنامه پولس

^{۱۲} آنچه باعث افتخار ماست، اینست که می‌توانیم با نهایت صداقت بگوییم که در رفتارمان با مردم و مخصوصاً با شما، همیشه صادق و بی‌ریا بوده‌ایم، و چشم امیدمان فقط به یاری خداوند بوده است، نه به توانایی‌های خودمان. ^{۱۳} و ^{۱۴} نامه‌هایی که به شما نوشتیم، همه روشن و واضح بوده‌اند و هیچگاه مطلبی سربسته نگفته‌ایم. اما در حال حاضر شما ما را بخوبی نمی‌شناسید، ولی امیدوارم که روزی ما را بطور کامل بشناسید و به ما افتخار کنید، همچنانکه تا حدی چنین کرده‌اید. آنگاه ما نیز در روز بازگشت خداوندمان عیسی، به شما افتخار خواهیم کرد.

^{۱۵} و ^{۱۶} با چنین اطمینانی به درک و فهم روحانی شما بود که تصمیم گرفتیم در راه سفرم به ایالت «مقدونیه» و نیز به هنگام بازگشت از آنجا، نزد شما بیایم تا دوباره سبب تقویت روحانی شما گردم، و شما نیز مرا در سفرم به «یهودیه» یاری دهید.

^{۱۷} حال ممکن است پرسید که چرا تصمیم خود را عوض کردم. آیا دو دل بودم یا همانند بسیاری از مردم این دنیا شده‌ام که وقتی می‌گویند «بلی»، منظورشان «نه» است؟ ^{۱۸} نه، چنین نیست. آن خدایی که سخنانش راست و قابل اعتماد

۱۲:۱
اعما ۱:۲۳
اقرن ۴:۲
اقرن ۱۷:۲ : ۱۵:۴

۱۴:۱
اقرن ۱۲:۵
فیل ۱:۴
اتسا ۱۹:۲

۱۵:۱
روم ۱۲:۱ و ۱۱:۱
اقرن ۱۹:۴
۱۶:۱
اقرن ۵:۱۶

۱۷:۱
اقرن ۲:۱۰

وقتی او برنامه اصلی سفر را طرح می‌کرد، فکر می‌کرد که تا آن وقت کلیسا در رفع مشکلاتش موفق خواهد شد. اما وقتی زمان سفر به قرتنس طبق برنامه فرا رسید، بحران کاملاً رفع نشده بود (اگرچه در بعضی از قسمت‌ها در روند پیشرفت قرار داشتند، ۱۱:۷-۱۶). بنابراین، او در عوض فقط نامه‌ای نوشت (۲:۳؛ ۴:۷؛ ۸:۷)، چون ملاقاتی دیگر، نتیجه‌ای جز وخامت وضع نمی‌داشت. از این رو، پولس به قرتنس نرفت، چون نگران اتحاد کلیسا بود، نه بخاطر اینکه دمدمی مزاج بود.

۱۷:۱ تغییر برنامه پولس موجب شد که برخی از کسانی که از او شاکی بودند، بگویند که او قابل اطمینان نیست، با این امید که اقتدار او را تضعیف کنند. پولس شرح می‌دهد که نه دودلی، بلکه نگرانی از جو حاکم بر کلیسا باعث شد که او برنامه‌اش را تغییر دهد، چون هدف او از این سفر یعنی شاد کردن آنها (۱:۲۴)، در شرایط بحرانی موجود، به تحقق نمی‌پیوست. او نمی‌خواست به ملاقات آنان برود تا فقط آنها را سرزنش کند (۱:۲۳). همانطور که قرتیان اعتقاد داشتند که خدا به وعده خود عمل می‌کند، می‌بایست اعتماد کنند که پولس نیز بعنوان نماینده خدا به قول خود عمل خواهد کرد. او بالاخره به ملاقات آنان خواهد رفت، اما در یک وقت مساعدتر.

۱۴-۱۲:۱ پولس اهمیت صداقت در نوشتار و گفتار را می‌دانست، بخصوص در موقعیتی که انتقادی سازنده ضرورت داشت. خدا از ما می‌خواهد تا در تمامی روابط خود، رو-راست و شفاف باشیم. در غیر این صورت، تبدیل خواهیم شد به اشخاصی شایعه‌ساز، غیب‌گو، و عیب‌جو.

۱۴ و ۱۳:۱ پولس یک سال و نیم در قرتنس خدمت کرده بود (اعمال ۱۱:۱۸)، و برای بار دوم از آنجا ملاقات به عمل آورده بود. پس چرا می‌گوید که آنها او را خوب نمی‌شناسند؟ نوایمانان زیادی به کلیسا اضافه شده بودند و پولس در نامه‌هایش اغلب به کسانی اشاره می‌کند که در ایمانشان متزلزل بودند و مطمئن نبودند که او رسول برگزیده خداست. این افراد او را نمی‌شناختند و آنچه را که او درباره عیسی مسیح می‌گفت، درک نمی‌کردند.

۱۷-۱۵:۱ پولس اخیراً دیداری کوتاه و خارج از برنامه از قرتنس به عمل آورده بود که برای خودش و کلیسا بسیار دردناک بود (مراجعه کنید به ۱:۲). بعد از این دیدار، او به کلیسا گفت که چه زمانی مجدداً باز خواهد گشت. اما پولس برنامه اصلی سفرش را تغییر داد. بجای اینکه پیش از رفتن به مقدونیه، از راه دریا از افسس به قرتنس برود، مستقیماً از افسس به مقدونیه سفر کرد؛ از آنجا او نامه‌ای نوشت که موجب اندوه او گشت (۸:۷؛ ۹).

می‌باشد، شاهد است که سخنان ما نیز قابل اعتماد می‌باشد و وقتی می‌گوییم «بلی»، منظورمان همان «بلی» است.^{۱۹} زیرا فرزند خدا، عیسی مسیح، کسی نیست که وقتی می‌گوید «بلی»، منظورش «نه» باشد، بلکه همواره هر چه گوید، همان را انجام می‌دهد؛ و پیغام و موعظه‌ای یعنی من و «سلوانوس» و «تیموتائوس»، درباره‌ی یک چنین کسی بود.^{۲۰} اوست که تمام وعده‌های خدا را، هر چند که بسیار باشند، عملی می‌سازد، و ما نیز همه‌جا اعلام کرده‌ایم که او چقدر نسبت به وعده‌هایش امین و وفادار است، تا او جلال یابد.^{۲۱} چنین خدایی است که من و شما را تبدیل به مسیحیان وفادار کرده و ما را مأمور نموده تا پیغام انجیل او را به همگان برسانیم؛^{۲۲} و مهر مالکیت خود را بر ما زده، و روح القدس را بعنوان بیعانه برکات آینده در دل‌های ما نهاده است.

^{۲۳} بنابراین، چنین خدایی را شاهد می‌گیرم که علت نیامدنم نزد شما، این بوده که نمی‌خواستم شما را با سرزنش‌های سخت خود، ناراحت کنم.^{۲۴} در ضمن اگر هم بیایم، قادر نخواهم بود که ایمانتان را چندان تقویت نمایم، چون به اندازه‌ی کافی قوی هستم. پس خواهان خوشی شما هستم. می‌خواهم شما را شاد سازم، نه غمگین.

۲ بنابراین، تصمیم گرفتم که نزد شما نیایم تا باعث رنجش و اندوه مجدد شما نشوم.^{۲۵} زیرا اگر شما را غمگین کنم، دیگر چه کسی باقی می‌ماند

۱۹:۱

خرو ۱۴:۳

متی ۱۶:۱۶؛ ۲۶:۶۳

لو ۳۵:۱

اعما ۹:۲۰؛ ۱۸:۵

عبر ۱۳:۸

۲۰:۱

روم ۱۵:۹-۱۰

مکا ۳:۱۴

۲۱:۱

ایو ۲:۲۰، ۲۷

۲۲:۱

قرن ۲ ۵:۵

افس ۱۳:۱ و ۱۴:۴؛ ۳۰:۴

۲ تیمو ۲:۱۹

مکا ۲:۱۷

۲۳:۱

قرن ۴ ۲۱:۴

۲۴:۱

روم ۱۱:۲۰

قرن ۱۵:۱۵، ۲۰

۱:۲

قرن ۴ ۲۱:۴

قرن ۲ ۱۲:۲۰

۲:۲

قرن ۷ ۸:۷

۲۳:۱ کلیسای قرتنس سؤالاتی کتبی درباره ایمانشان از پولس کرده بودند (مراجعه کنید به اقرتینان ۱:۷). پولس در جواب، اول قرتینان را نوشت. اما آنها تعالیم پولس را بکار نرفتند. پولس در نظر داشت مجدداً آنها را ملاقات کند، اما در عوض نامه حزن‌انگیزی نوشت (۷ و ۹). تا به آنها فرصت دیگری بدهد که خود را اصلاح کنند. او نمی‌خواست آنها را ملاقات کند و نصایح قبلی را برای همان مشکلات تکرار کند. او آن نامه پراحساس را نوشت تا آنها را تشویق کند که نصایحی را که در نامه‌ها و ملاقات‌های قبلی به آنها داده بود، بکار گیرند.

۱:۲ عبارت «تا باعث رنجش و اندوه مجدد شما نشوم» نشان می‌دهد که پولس بعد از تأسیس کلیسا، سفر ناگواری به قرتنس داشته است (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۱:۱؛ ۱۵:۱-۱۷). او به قرتنس رفت تا به وضع کسانی رسیدگی کند که در کلیسا با او مخالفت می‌کردند و اقتدار او را در مقام رسول عیسی مسیح تضعیف می‌کردند و با این کار، موجب اغتشاش فکری سایر ایمانداران می‌شدند.

۱۹ و ۲۰ عیسی وفادارانه از خدا اطاعت کرد و هرگز مرتکب گناه نشد (۱ پطرس ۳:۱۸)؛ وفادارانه برای ما مرد (عبرانیان ۲:۹)؛ و حالا وفادارانه برای ما شفاعت می‌کند (رومیان ۸:۳۴؛ عبرانیان ۴:۱۴ و ۱۵). از آنجا که عیسی مسیح وفادار است، پولس نیز در خدمتش وفادار بود.

۲۱ و ۲۲ پولس به دو عطا اشاره می‌کند که خدا به هنگام ایمان به ما می‌دهد: یکی «مهر مالکیت» که نشان می‌دهد که صاحب ما کیست، و دیگری، روح القدس بعنوان ضمانت اینکه به او تعلق داریم (افسیسیان ۱:۱۳ و ۱۴). همراه با امتیازی که در اثر تعلق داشتن به خدا نصیب ما می‌شود، این مسؤلیت نیز برعهده ما گذاشته می‌شود که خود را نمایندگان و خدمتگزاران وفادار ارباب خود بدانیم. شرمنده نباشید از اینکه دیگران نیز بدانند که شما به او تعلق دارید.

۲۲:۱ پولس روح القدس را «بیعانه» می‌نامد، به دو دلیل: او تضمین می‌کند که نجات از آن ماست و، هم در حال حاضر و هم وقتی که مسیح بازمی‌گردد، خیلی بیشتر از این بدست خواهیم آورد. تسلی و قدرت عظیمی که روح القدس در این زندگی به ما می‌دهد، پیش‌درآمدی است از برکات و امتیازهایی که در زندگی ابدی در حضور خدا خواهیم داشت.

که مرا خوشحال سازد؟ این شما هستید که باید مرا خوشحال کنید. اما اگر من شما را برنجانم، دیگر چگونه می‌توانید باعث شادی من گردید؟^۳ به همین دلیل، آن مطالب را در آخرین نامه‌ام نوشتم تا پیش از آمدنم، مسایل را میان خود حل و فصل کنید، تا وقتی آمدم، آنانی که باید مرا شاد کنند، باعث غم و اندوه من نگردند. زیرا اطمینان دارم که شادی شما چنان به شادی من بستگی دارد که اگر مرا شاد نبینید، شما نیز شاد نمی‌شوید.

آدر واقع نوشتن آن نامه برایم بسیار دشوار بود، چون بی‌نهایت اندوهگین و محزون بودم. راستش را بخواهید، به هنگام نوشتن، گریه می‌کردم. نمی‌خواستم با آن نامه شما را ناراحت کنم، اما می‌بایست به شما نشان می‌دادم که چقدر دوستتان دارم و به شما علاقه‌مندم.

۴:۲
قرن ۹:۲، ۹:۷

خطاکار را به آغوش کلیسا برگردانید

^۵ بدانید آن شخصی که باعث تمام این ناراحتی‌ها شد و در نامه‌ام به او اشاره کردم، نه فقط مرا رنجاند، بلکه بیشتر سبب رنجش شما شد یا لاقلاً برخی از شما. اما نمی‌خواهم بیش از اندازه نسبت به او سختگیر باشم، چون آن شخص در اثر رفتاری که اکثر شما نسبت به او نشان داده‌اید، به اندازه کافی تنبیه شده است. ^۷ اکنون باید او را ببخشید و تسلی دهید، و گرنه ممکن است فشار یأس و اندوه، او را از پای درآورد. ^۸ پس خواهش می‌کنم به او نشان دهید که دوستش دارید. ^۹ من آن نامه را به آنصورت نوشتم تا ببینم که تا چه حد از من اطاعت می‌کنید. ^{۱۰} وقتی شما کسی را ببخشید، من نیز او را می‌بخشم. و اگر من کسی را ببخشم، با اجازه مسیح و بخاطر شما می‌بخشم، البته اگر فکر می‌کنید که بخشیدن من واقعاً

۶:۲
قرن ۵-۱:۵
قرن ۱۱:۲

۷:۲
غلا ۱:۶
افس ۳۲:۴

۱۰:۲
قرن ۵:۴

۳:۲ «آخرین نامه» پولس نامه اول قرتیان نبود، بلکه نامه‌ای بود بین اول و دوم قرتیان که درست بعد از آن ملاقات غیرمنتظره و دردناک نوشته شد (۱:۲). پولس مجدداً در ۸:۷ به این نامه اشاره می‌کند.

۴:۲ پولس از توبیخ کردن دوستان و همسنگران خود لذت نمی‌برد، بلکه بقدری به قرتیان علاقه‌مند بود که خطایشان را به آنان نشان می‌داد. امثال ۶:۲۷ می‌فرماید: «زخم دوست بهتر از بوسه دشمن است.» بعضی اوقات دوستان ما دست به کارهایی می‌زنند که می‌دانیم غلط است. دوست داشتن آنها به این معنا نیست که رفتار آنها را نادیده بگیریم و بگذاریم به کار خود ادامه دهند. محبت یعنی صادقانه آنچه را که در فکر ما می‌گذرد با کسانی که دوستشان داریم، در میان بگذاریم. وقتی ما قدمی برای کمک بر نمی‌داریم، نشان می‌دهیم که به خودمان بیشتر از آنها علاقه‌مندیم.

۵:۲-۱۱ کلیسا فردی خطاکار را مورد تنبیه قرار داده بود و در اثر آن او توبه کرده بود. اکنون وقت آن رسیده بود که کلیسا او را ببخشد. او حالا به دوستی و تسلی احتیاج داشت. این مرد شاید همان شخصی باشد که پولس در اول قرتیان فصل ۵، تنبیه و مجازات او را لازم می‌داند؛ یا شاید مخالف اصلی پولس باشد که باعث شد پولس در ۱:۲-۱۱ با درد سخن بگوید. نامه حزن‌انگیزی که حامل آن تیطوس بود، بالاخره به توبه قرتیان انجامید (۸:۷-۱۴)، و روند تأدیبی که در قبال آن خطاکار در پیش گرفتند، منجر به توبه او گشت. انضباط کلیسایی همیشه باید راه را برای اصلاح باز بگذارد. دو اشتباه ممکن است در انضباط کلیسایی رخ دهد: بیش از حد با گناه مدارا کردن و عدم اصلاح اشتباهات، یا سختگیری زیاد و عدم بخشش.

۳:۲ «آخرین نامه» پولس نامه اول قرتیان نبود، بلکه نامه‌ای بود بین اول و دوم قرتیان که درست بعد از آن ملاقات غیرمنتظره و دردناک نوشته شد (۱:۲). پولس مجدداً در ۸:۷ به این نامه اشاره می‌کند.

۴:۲ پولس از توبیخ کردن دوستان و همسنگران خود لذت نمی‌برد، بلکه بقدری به قرتیان علاقه‌مند بود که خطایشان را به آنان نشان می‌داد. امثال ۶:۲۷ می‌فرماید: «زخم دوست بهتر از بوسه دشمن است.» بعضی اوقات دوستان ما دست به کارهایی می‌زنند که می‌دانیم غلط است. دوست داشتن آنها به این معنا نیست که رفتار آنها را نادیده بگیریم و بگذاریم به کار خود ادامه دهند. محبت یعنی صادقانه آنچه را که در فکر ما می‌گذرد با کسانی که دوستشان داریم، در میان بگذاریم. وقتی ما قدمی برای کمک بر نمی‌داریم، نشان می‌دهیم که به خودمان بیشتر از آنها علاقه‌مندیم.

۱۱:۲

قرن ۴:۴ تا ۳:۱۱
۱ پتر ۵:۸

۱۲:۲

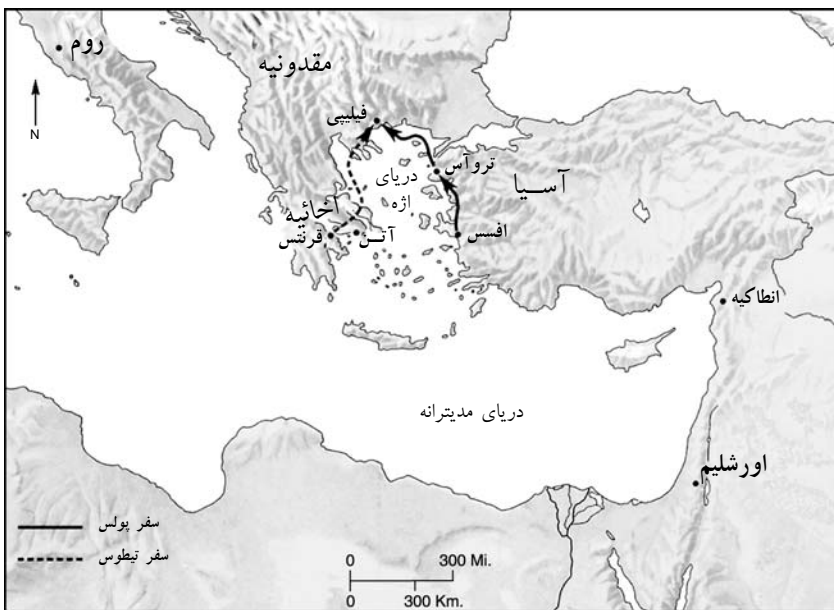
اعما ۲۷:۱۴
قرن ۴:۴ تا ۳:۱۰

۱۳:۲

قرن ۷:۷ تا ۵:۶

لازم است.^{۱۱} دلیل دیگری که سبب می‌شود این شخص را ببخشیم، اینست که نباید بگذاریم شیطان از این فرصت بهره‌برداری کند، چون همگی ما از حيله‌های او آگاهیم.

^{۱۲} از این سخن بگذریم. من در ضمن سفر، به شهر «تروآس» رسیدم و خداوند فرصتهای بسیار خوبی فراهم آورد تا پیغام انجیل را به مردم اعلام کنم.^{۱۳} اما برادرمان «تیطوس» را آنجا پیدا نکردم و برای او بسیار نگران شدم. پس، با اهالی آنجا خداحافظی کردم و به ایالت مقدونیه رفتم، تا شاید تیطوس را در آنجا پیدا کنم.

پولس در جستجوی تیطوس
پولس در جستجوی تیطوس بود به این امید که او را در تروآس خواهد دید و خبرهایی درباره کلیسای قرتس دریافت خواهد کرد. وقتی او را در تروآس نیافت، به راه خود بسوی مقدونیه ادامه داد (۱۳:۲). به احتمال قوی تیطوس را در فیلیپی یافت.

۱۳:۲ تیطوس یک ایماندار یونانی بود که پولس او را بسیار دوست می‌داشت و به او اعتماد می‌کرد (پولس بعدها نامه‌ای نیز به او نوشت). تیطوس یکی از کسانی بود که مسؤول جمع‌آوری هدایا برای کلیسای فقیر اورشلیم بودند (۶:۸). پولس همچنین نامه حزن‌انگیز را به دست تیطوس فرستاده بود. پولس در راه مقدونیه، خواست تیطوس را ملاقات کند. وقتی او را در آنجا نیافت، برای سلامتی او نگران شد، و تروآس را ترک کرد تا او را در مقدونیه بجوید. در آنجا او را یافت (۶:۷)، و خبرهای خوش را دریافت کرد (۸:۷-۱۶) که منجر به نگارش این رساله شد. پولس تیطوس را با این نامه به قرتس باز می‌فرستد (۱۶:۸ و ۱۷).

۱۱:۲ هدف ما از اجرای انضباط کلیسایی این است که کلیسا را منزه نگاه داریم و کمک کنیم تا اشخاص سرکش توبه کنند. اما شیطان می‌کوشد کلیسا را از طریق اعمال انضباطی که در آن بخشش نیست، منحرف سازد. این روش باعث می‌شود کسانی که عاملین انضباط هستند، از پاکی خود مغرور شوند و کسی که تحت انضباط قرار گرفته است، مأیوس شود و شاید هم کاملاً کلیسا را ترک کند. ما باید به خاطر داشته باشیم که هدف ما از انضباط کلیسایی، اصلاح شخص است، نه تباهی او. ما باید مواظب باشیم که خشم و غضب شخصی را در قالب انضباط کلیسایی فرو نریزیم.

۲- پولس از خدمت خود دفاع می کند عطر خوشبوی مسیح

اما خدا را شکر! چون همواره ما را در پیروزی مسیح سهیم می سازد، و هر جا می رویم، ما را بکار می برد تا مسیح را به مردم معرفی کنیم، و پیغام انجیل را همچون عطری خوشبو در همه جا بپاشانیم.^{۱۴} و از آنجا که مسیح در زندگی ما حضور دارد، ما برای خدا عطری خوشبو هستیم، عطری که بوی آن به مشام همه می رسد، چه گناهکار و چه نجات یافته.^{۱۵} برای آنانی که در راه گناه گام برمی دارند و بسوی هلاکت می روند، ما بوی هراس انگیز محکومیت و مرگ هستیم؛ اما برای آنانی که در طریق نجات گام برمی دارند، عطری هستیم که به همه چیز طراوت و حیات تازه می بخشد. اما چه کسی قابلیت و توانایی آن را دارد که به این صورت، انجیل را موعظه کند؟^{۱۶} فقط کسانی می توانند مانند ما، چنین خدمتی را بعهده گیرند که درستکار و فرستاده خدا باشند و با قدرت مسیح و زیر نظر مستقیم خدا سخن گویند. ما جزو آندسته نیستیم که با کلام خدا تجارت می کنند، زیرا این قبیل افراد که تعدادشان هم کم نیست، تنها هدفشان از اعلام پیغام انجیل، اینست که از این راه در آمد خوبی داشته باشند.

۱۴:۲
کول ۱۵:۲

۱۵:۲
افس ۲:۵

۱۶:۲
لو ۳۴:۲
یو ۳۹:۹
۱قرن ۵:۳

۱۷:۲
۲قرن ۲:۴

دیگران، مواجه می شویم، به هیچ وجه خود را لایق نمی بینیم. شاید هم باید اینطور باشد، چون تفکری خلاف این، پایه و اساس غرور خواهد بود. شایستگی ما همواره از خداست (۱قرن ۱۵:۱۰؛ ۲قرن ۳:۵). او ما را به مأموریت فرستاده است (مراجعه کنید به متی ۱۸:۲۸-۲۰). او روح القدس را به ما داده است تا با قدرت مسیح سخن بگوئیم. وقتی برای خدا کار می کنیم، چشمان او بر ما می نگرد و از ما محافظت می کند. بنابراین، اگر ما بدانیم که خدا ما را جهت کار خودش به فردی شایسته و مفید تبدیل می کند، چیزی تحت عنوان ایماندار نالایق نخواهیم داشت. بنابراین، لازمه خدمت خدا این است که کاملاً متوجه این مطلب باشیم که خدا از طریق ما چه می تواند انجام دهد، نه آنچه که ما خودمان می توانیم انجام دهیم.

۱۷:۲ تاجر اصلاً به فکر مشتریان یا کیفیت کالا نیست، او فقط می خواهد تا جایی که امکان دارد، پول به دست بیاورد. در زمان پولس، برخی از واعظین مانند تاجران بودند؛ آنان بدون درک پیام خدا یا بدون توجه و علاقه به شنوندگان، موعظه می کردند. آنها اهمیتی به پیشبرد ملکوت خدا نمی دادند؛ آنان فقط پول می خواستند. امروز هنوز از این تاجر مذهبی وجود دارند که فقط پول را دوست دارند، نه حقیقت را. کسانی که به راستی برای خدا سخن می گویند، باید درستکار باشند و از موعظه کردن برای منافع و اهداف شخصی اجتناب کنند (۱ تیموتائوس ۵:۶-۱۰).

۱۴:۲ پولس صحبت درباره سفر برنامه ریزی نشده اش به مقدونیه را قطع می کند و به صحبت درباره خدمتش، رابطه اش با ایمانداران قرنس، فرصت هایی که خدا برای کمک به دیگران در اختیار او می گذاشت، می پردازد (۱۴:۲-۴:۷). در ۵:۷، پولس ماجرای سفرش به مقدونیه را از سر می گیرد.

۱۴:۲-۱۶ ایمانداران باید مانند عطری باشند که دیگران نتوانند نسبت به بوی خوش آنها بی اعتنا باشند. همانطور که ما نمی توانیم نظر مردم را درباره بوی خوش عطر تعیین کنیم، نمی توانیم تعیین کننده واکنش آنها نسبت به پیام و رفتار مسیحی خودمان باشیم. اما اگر همچنان نسبت به مسیح صادق بمانیم، روح او که در ما کار می کند، دیگران را جلب خواهد کرد.

۱۶:۲ وقتی یک سردار رومی از فتوحات باز می گشت، طی یک رژه پیروزمندانه، غنائم و اسرای خود را در ابری از بخور به نمایش می گذاشت. برای فاتحین بوی بخور رایحه خوشبویی بود؛ اما برای اسرایی که در این رژه شرکت می کردند، بوی متعفن مرگ را می داد. وقتی مسیحیان انجیل را اعلان می کنند، برای برخی خبر خوش است و برای دیگران پیامی است ناخوشایند. ایمانداران بوی خوش این خبر را تشخیص می دهند. اما برای بی ایمانان، بوی بدی چون بوی مرگ - مرگ خودشان - تداعی می شود.

۱۷:۲ و ۱۶:۲ وقتی ما با وظیفه خود در قبال ارائه پیام مسیح به

عهد جدید و عظیم خدا

۳ فکر نکنید ما نیز کم کم مانند معلمان دروغین شما می شویم که دوست دارند از خود تعریف کنند و با خود، سفارشنامه‌های عریض و طویل بیاورند. تصور نمی‌کنم نیازی داشته باشید که کسی برای معرفی ما، به شما نامه‌ای بنویسد! اینطور نیست؟ ما هم نیازی نداریم که از شما معرفی‌نامه بگیریم! تنها نامه‌ای که ما لازم داریم، خود شما هستید! چون همه با دیدن دگرگونی‌های عمیقی که در شما پدید آمده است، می‌توانند پی ببرند که چه خدمت بزرگی به شما کرده‌ایم. ^۳ همه می‌توانند ببینند که شما نامهٔ مسیح هستید، نامه‌ای که ما نوشته‌ایم، نه با قلم و جوهر، بلکه بوسیلهٔ روح خدای زنده؛ و نه روی لوحه‌ای سنگی، بلکه بر دل انسان.

۴ اما اگر جرأت می‌کنیم که چنین ادعاهایی دربارهٔ خودمان بکنیم، علتش اینست که بوسیلهٔ مسیح به خدا اعتماد کامل داریم که او ما را یاری می‌دهد تا بتوانیم به ادعاهایمان نیز عمل کنیم؛ ^۵ در غیر اینصورت قادر نخواهیم بود با تکیه به نیروی خود، کار با ارزشی برای خدا انجام دهیم، چون قابلیت‌ها و موفقیتهای ما از خداست. ^۶ اوست که ما را توانایی بخشیده تا به مردم اعلام نماییم که خدا برای نجات بشر، عهد و پیمان جدیدی فراهم کرده است. پیام و محتوای این پیمان جدید، این نیست که اگر کسی تمام قوانین خدا را اطاعت نکند می‌میرد؛ بلکه پیام اینست که روح خدا به انسان، زندگی و حیات می‌بخشد. مطابق پیمان

۱:۳

اعما ۲۷:۱۸

قرن ۱۲:۵ ؛ ۱۲:۱۰

۲:۳

اقرن ۲:۹

۳:۳

خرو ۱۲:۲۴

مز ۸:۴۰

امت ۳:۳

ار ۳۳:۳۱

جز ۲۶:۳۶

اقرن ۵:۳

۵:۳

یو ۵:۱۵

اقرن ۱۰:۱۵

۶:۳

ار ۳۱:۳۱

لو ۲۰:۲۲

یو ۶:۳

روم ۲۷:۲ ؛ ۶:۷ ؛ ۲:۸

غلا ۱۰:۳

عبر ۶:۸

از خدا می‌داند. معلمین دروغین به قدرت و شهرت خود فخر می‌کردند، در حالی که پولس فروتنی خود را در حضور خدا نشان می‌دهد. هیچکس نمی‌تواند بدون کمک خدا مدعی کفایت خود شود. هیچکس صلاحیت انجام وظایفی را که خدا به او محول می‌کند، ندارد. مهارت‌های انسانی بدون دخالت روح القدس فقط تا حد معینی می‌تواند ما را جلو ببرد. همانطور که مسیح فرمود، ما به شخصیت و قدرتی خاص نیاز داریم که فقط خدا آن را به ما می‌دهد. **۶:۳** ترجمه تحت‌اللفظی جمله آخر این آیه چنین است: «حرف می‌کشد ولی روح زنده می‌کند.» هیچکس جز عیسی مسیح نتوانسته است بطور کامل شریعت را بجا آورد؛ بنابراین، تمامی مردم دنیا محکوم به مرگند. شریعت گناه انسان را به او می‌شناساند، اما نمی‌تواند حیات بخشد. حیات ابدی از روح القدس است که حیات تازه را به تمام کسانی که به مسیح ایمان می‌آورند، عطا می‌کند. قوانین اخلاقی شریعت هنوز هم برای مشخص کردن گناه و نشان دادن شیوه زندگی خداپسندانه اهمیت دارد، اما بخشش گناهان فقط بواسطه فیض و نجات مسیح بدست می‌آید (مراجعه کنید به رومیان ۱۰:۷ - ۲:۸).

۱:۳-۳ برخی از معلمین دروغین برای اینکه اقتدار خود را محکم‌تر بسازند، سفارش‌نامه‌هایی به همراه داشتند. پولس با قاطعیت بیان می‌دارد که او نیازی به چنین نامه‌هایی ندارد. دگرگونی‌هایی که او و همراهانش در زندگی ایمانداران بوجود آورده بودند، به‌خودی خود سفارش نامه بود. با این حال، بسیاری از اوقات پولس از معرفی‌نامه استفاده می‌کرد. برای مثال، او فیلی را در رومیان ۱۶:۱ و ۲ تیموتائوس را در اقرن‌تیان ۱۶:۱ و ۱۱ به آنها معرفی می‌کند. این نامه‌ها موجب می‌شد که دوستان و همراهان مورد اعتماد پولس در کلیساهای مختلف مورد استقبال قرار گیرند.

۳:۳ پولس به بخشهای معروفی از عهدعتیق اشاره می‌کند که پیشگویی روزی است که آغاز جدید وعده داده شده است (مراجعه کنید به ارمیا ۳۳:۳۱؛ حزقیال ۱۹:۱۱؛ ۲۶:۳۶). دگرگونی کاری نیست که هیچ خادمی بتواند آن را به خود نسبت دهد؛ دگرگونی کار روح خداست. ما با استفاده از روشهای انسانی یا شیوه‌های بخصوصی ایماندار نمی‌شویم. متبدل شدن ما در نتیجه کار خداست که قلب ما را با روحش مَهر می‌کند تا تضمینی بر سکونت او در ما باشد.

۵و۴:۳ پولس لاف نمی‌زند؛ او تمامی موفقیتهایش را

قدیم، برای نجات می‌بایست همه احکام موسی را اطاعت کرد؛ و چون هیچکس نمی‌توانست تمام احکام را اجرا کند، پس همه محکوم به مرگ بودند. اما طبق این پیمان جدید، روح خدا به انسان حیات و زندگی واقعی می‌بخشد.

با اینحال، آن روش و پیمان قدیم که منجر به مرگ و مجازات ابدی می‌شد، با چنان شکوه و جلالی شروع شد که مردم طاقت نداشتند به صورت نورانی موسی نگاه کنند؛ زیرا وقتی موسی احکام الهی را که بر روی لوحه‌ای سنگی حک شده بود، از حضور خدا برای مردم آورد، صورت او در اثر جلال خدا می‌درخشید. اما این درخشش بتدریج محو می‌شد.^۸ پس اکنون که روح خدا به انسان زندگی حقیقی می‌بخشد، آیا نباید انتظار جلال بیشتری را داشته باشیم؟^۹ اگر روشی که باعث محکومیت و هلاکت می‌شد، با چنان جلال و شکوهی همراه بود، پس طریقی که سبب نجات انسان می‌گردد، باید جلال و شکوه بیشتری داشته باشد!^{۱۰} در واقع آن جلال دوران گذشته که در صورت موسی می‌درخشید، در مقایسه با جلال برتر این پیمان جدید، همچون قطره‌ای است در مقابل اقیانوس!^{۱۱} پس اگر آن روش قدیم که موقتی بود و بتدریج محو و نابود می‌شد، پر از جلال و شکوه آسمانی بود، این راه جدید خدا برای نجات ما، که همیشگی و جاودانی است، قطعاً بسیار باشکوه‌تر خواهد بود.

^{۱۲} پس چون می‌دانیم که این جلال نوین هیچگاه از بین نخواهد رفت، پیغام انجیل را با نهایت دلیری و اطمینان موعظه می‌کنیم؛^{۱۳} و نه همچون موسی، که نقابی به صورت خود زد تا قوم اسرائیل محو شدن جلال را از صورتش نبینند.^{۱۴} اما نه فقط صورت موسی پوشیده بود، بلکه درک و فهم قوم او نیز زیر نقاب بود؛ و حتی امروز نیز که یهودیان کتاب آسمانی تورات را می‌خوانند، گویی بر قلب و فکرشان نقابی قرار دارد، و به همین علت نمی‌توانند به معنی واقعی تورات پی ببرند. این نقاب که مانع فهمیدن است، فقط با ایمان آوردن به مسیح برداشته می‌شود.^{۱۵} بلی، حتی امروز نیز وقتی یهودیان نوشته‌های موسی را می‌خوانند، آن را درک نمی‌کنند، و تصور می‌کنند که راه نجات، همانا اطاعت از شریعت موسی است.

۷:۳
خرو ۲۹:۳۴-۳۵
تث ۱۰:۹

۸:۳
غلا ۵:۳
۹:۳
روم ۱۷:۱ ؛ ۲۱:۳

۱۱و۱۰:۳
یو ۱۷:۱۰، ۲۲
عبر ۱۰:۲

۱۲:۳
افس ۱۹:۶
۱تسا ۲:۲
۱۳:۳
خرو ۳۳:۳۴
روم ۴:۱۰
غلا ۲۳:۳
۱۴:۳
اش ۱۰:۶
یو ۴۰:۲
اعما ۱۵:۱۳
روم ۷:۱۱
۴قرن ۴:۴

ترس مردم از درخشش صورتش شود. پولس اضافه می‌کند که نقاب او مانعی شد تا آنها محو شدن جلال را نبینند. موسی و نقاب او نشانگر محو شدن روش قدیم و زیر نقاب بودن قلب و فکر مردم است. میراثی که یهودیان داشتند، مانند نقاب غروری بود که مانع درک بخشهایی از عهدعتیق بود که به مسیح اشاره می‌کرد. وقتی کسی مسیحی می‌شود، مسیح باید نقاب غرور او را بردارد (۱۶:۳). نگذارید غرور زندگی گذشته‌تان، شما را از ابدیت محروم سازد.

۷:۳-۱۱ عیسی مسیح خیلی بالاتر از مراسم عهدعتیق است (جهت بررسی بیشتر در این زمینه، مراجعه کنید به عبرانیان فصل‌های ۸ و ۱۰). این حقیقت آشکاری است چون خدا خودش شریعت را با شکوه و جلال عرضه کرد. شریعت به هدف خود عمل کرد تا زمانی که روح‌القدس احکام الهی را در قلب هر انسانی نقش بست.

۱۴:۳-۱۸ وقتی موسی با ده فرمان از کوه سینا پایین آمد، صورت او بخاطر ماندن در حضور خدا می‌درخشید (خروج ۲۹:۳۴-۳۵). او نقابی به چهره‌اش کشید تا مانع

۱۶:۳
اش ۷:۲۵
روم ۲۳:۱۱
اقرن ۱۰:۲
۱۷:۳
روم ۹:۸
اقرن ۴۵:۱۵
غلا ۶:۴
فیل ۱۹:۱
۱۸:۳
روم ۲۹:۸
اقرن ۶:۴
کول ۱۰:۳

۱۶ اما هرگاه کسی از گناهان خود توبه کند و بسوی خداوند باز گردد، آنگاه آن نقاب از چشمانش برداشته می‌شود.^{۱۷} خداوند روح حیات بخش است، و هر جا که روح خداست، در آنجا آزادی است، آزادی از تلاش و تقلا برای رسیدن به رستگاری از راه انجام تشریفات مذهبی.^{۱۸} اما ما مسیحیان نقابی بر صورت خود نداریم و همچون آینه‌ای روشن و شفاف، جلال خداوند را منعکس می‌کنیم؛ و در اثر کاری که خداوند یعنی روح القدس در وجودمان انجام می‌دهد، با جلالی روزافزون، بتدریج شبیه او می‌شویم.

شیطان کور می‌کند، اما خدا روشنایی می‌بخشد

۲:۴
اقرن ۱۷:۲
۱سا ۵:۳
۳:۴
اش ۹:۶
اقرن ۱۸:۱
اقرن ۱۴:۳
۴:۴
اش ۱۰:۶
یو ۱۸:۱ : ۱۱:۱۲ : ۴۰:۴۵
اقرن ۱۴:۳
افس ۱۲:۶
کول ۱۵:۱
عبر ۳:۱

۴ پس ما هرگز از این خدمت مهم دست نخواهیم کشید، زیرا خداست که از سر لطف، ما را به چنین خدمتی گمارده تا پیغام انجیل او را به مردم برسانیم.^۲ اما سعی نداریم با حيله و نیرنگ مردم را بسوی مسیح هدایت کنیم. ما نمی‌خواهیم کسی را فریب دهیم. هیچگاه سعی نمی‌کنیم کسی را وادار نماییم که به تعالیمی که برخلاف کتاب مقدس است، ایمان آورد. ما هرگز به چنین روشهای شرم‌آوری متوسل نمی‌شویم، بلکه خدا شاهد است که جز حقیقت و راستی، چیز دیگری را اعلام نمی‌نماییم، و امیدواریم که از این راه تأثیر نیکویی بر مردم بگذاریم.^۳ اما اگر پیغام نجاتی که اعلام می‌کنیم، مهم است و درک آن دشوار می‌باشد، فقط برای آنانی چنین است که بسوی هلاکت می‌روند. اشیطان که حاکم این دنیای پر از گناه است، چشمان این اشخاص بی‌ایمان را بسته است تا نتوانند نور پر جلال انجیل را ببینند و معنی پیغام ما را درباره جلال مسیح که چهره قابل

۲:۴ واعظ، معلم، و هر کسی که درباره عیسی مسیح سخن می‌گوید، باید به خاطر داشته باشد که در حضور خدایی است که هر سخنی را می‌شنود. وقتی درباره مسیح با مردم سخن می‌گویید، مراقب باشید که بخاطر رضایت شنوندگان، پیغام را تحریف نکنید. حقیقت کلام خدا را اعلام کنید.

۴:۳ و ۴:۴ پیام انجیل روشن و برای همه آشکار شده است، بجز برای کسانی که از ایمان آوردن امتناع می‌ورزند. کار شیطان فریب دادن است و چشم کسانی را که ایمان نمی‌آورند، کور کرده است (مراجعه کنید به ۱۱:۱۴ و ۱۵). جذابیت پول، قدرت، و لذت، بخشش رایگان خدا را بی‌اهمیت جلوه می‌دهد. اما کسانی که مسیح را رد می‌کنند و زندگی دنیوی خود را بر او ترجیح می‌دهند، شیطان را خدای خود ساخته‌اند.

۱۷:۳ وقتی خداوند عیسی از مردگان بر خاست، روح حیات بخش شد (اقرن ۴۵:۱۵). این بدان معنی نیست که الآن عیسی بدن می‌باشد یا تبدیل به روح القدس شده است؛ این بدان معنی است که او پس از جلال یافتن وارد عالم جدیدی شد. بدین نحو، او همزمان می‌تواند در آسمان و در قلب ایمانداران ساکن شود. در واقع، این یک راز است، اما کسانی که می‌دانند مسیح در آنها ساکن است، به واقعیت حضور او در زندگی‌شان واقفند.

۱۷:۳ و ۱۸ جلالی که روح به ایماندار می‌دهد هم از نظر کمی و هم از نظر طول مدت، بیش از آن جلالی است که موسی تجربه کرد. این جلال بتدریج ایماندار را به مشابهت مسیح در می‌آورد. شبیه مسیح شدن تجربه‌ای است پیش‌رونده (مراجعه کنید به رومیان ۸:۲۹؛ غلاطیان ۴:۱۹؛ فیلیپیان ۳:۲۱؛ ۱ یوحنا ۳:۲). هرچه رابطه ما با مسیح صمیمی‌تر باشد، بیشتر شبیه او خواهیم شد.

رویت خدای نادیده است، درک کنند.^۵ پیغام و وعظ ما نیز هیچگاه در تعریف از خودمان نبوده است، بلکه در موعظه‌هایمان فقط به عیسی مسیح اشاره کرده‌ایم و او را بعنوان خداوند معرفی نموده‌ایم. تنها چیزی که درباره خودمان می‌گوییم اینست که ما بخاطر فداکاری که مسیح بر روی صلیب کرد، خدمتگزاران شما هستیم. زیرا همان خدایی که فرمود: «نور از میان تاریکی بدرخشد»، نور خود را در دل‌های ما نیز تابید، تا درک کنیم که این نور پر جلال اوست که از چهره عیسی مسیح می‌درخشد.

اما این گنج گرانبها یعنی قدرت انجام این خدمت روحانی در ظرف‌های نابود شدنی، یعنی در بدن‌های ضعیف ما قرار دارد، تا همه بدانند که قدرت عظیم پیغام ما، از سوی خداست، نه از خودمان.

از حیات از هر طرف بر ما فشار می‌آورند، اما از پا در نمی‌آییم. از مشکلاتی که برای ما پیش می‌آید دچار حیرت می‌شویم، چون علت آن را درک نمی‌کنیم؛ اما هیچگاه دلسرد نمی‌شویم و از خدمت خدا دست نمی‌کشیم. مردم ما را آزار می‌دهند، اما خدا ما را هرگز تنها نمی‌گذارد. زمین می‌خوریم، اما به یاری خدا باز برمی‌خیزیم و به پیش می‌رویم.^{۱۰} همانگونه که مسیح با مرگ روبرو شد، ما نیز همواره در خطر مرگ قرار داریم. پس زنده بودن ما، در واقع دلیلی است بر زنده بودن عیسی.^{۱۱} بلی، بخاطر خدمت به خداوند، جان ما همواره در خطر مرگ قرار دارد؛ اما این خود فرصتی است تا زنده بودن و قدرت مسیح را در بدن‌های فانی خود نشان دهیم.^{۱۲} اما بخاطر اعلام پیغام انجیل با مرگ روبرو می‌شویم، اما همین پیغام، باعث شده است که شما زندگی جاوید را بیابید.

۵:۴
اقرن ۱۹:۹

۶:۴
پیدا ۳:۱
مز ۹:۳۶
یو ۱۲:۸ ؛ ۴۶:۱۲
اقتی ۵:۱۴
۱ پتر ۲:۹
۲ پتر ۱:۱۹
۷:۴
۱:۵
۲ تیمو ۲:۲۰

۸:۴
اقرن ۵:۷

۹:۴
روم ۳:۵، ۳:۶

۱۰:۴
روم ۱۷:۸
اقرن ۱۵:۳۱
غلا ۶:۱۷
فیل ۳:۱۰
کول ۱:۲۴
۲ تیمو ۲:۱۱
۱ پتر ۴:۱۳

حامل پیام نیست بلکه بر محتویات ذی‌قیمت آن است، یعنی قدرت خدا که در ماست. با اینکه ما ضعیف هستیم، خدا از ما برای رساندن پیام انجیل استفاده می‌کند و به ما قدرت می‌بخشد تا برای او خدمت کنیم. دانستن اینکه قدرت از آن اوست نه از آن ما، ما را از غرور حفظ می‌کند و ما را بر می‌انگیزد تا به رابطه هرروزه خود با خدا، منبع قدرتمان، ادامه دهیم. وظیفه ما این است که بگذاریم مردم خدا را بوسیله ما ببینند.

۸:۴-۱۲ پولس به ما یادآوری می‌کند که گرچه ممکن است جان خود را از دست بدهیم، اما هرگز امید خود را از دست نخواهیم داد. بدن نابودشدنی ما در معرض گناه و صدمه قرار دارد، اما خدا هرگز ما را رها نمی‌کند. چون مسیح بر مرگ پیروز شد، ما حیات جاودانی داریم. تمامی خطرات، خفت‌ها، و آزمایش‌هایی که با آنها روبرو می‌شویم، فرصت‌هایی هستند برای اثبات قدرت و حضور مسیح در ما.

۵:۴ کانون موعظه‌های پولس مسیح بود، نه خودش. وقتی شهادت می‌دهید، با مردم درباره کاری که مسیح کرده است سخن بگویید، نه درباره توانایی‌ها و موفقیت‌های خودتان. مردم را باید با مسیح آشنا کرد، نه با خودمان. و اگر می‌شنوید که کسی بجای مسیح از خود و عقاید خودش سخن می‌گوید، هوشیار باشید چون ممکن است که او معلم دروغین باشد.

۵:۴ پولس مشتاقانه کلیسای قرتس را خدمت کرد علیرغم اینکه آنها مایه نومی‌دی او شده بودند. هر خدمتی مستلزم فدا کردن وقت و خواسته‌های شخصی است. پیرو مسیح بودن یعنی خدمت کردن به دیگران، حتی وقتی که آنها اشخاصی باپ میل ما نباشند.

۷:۴ مسؤولیت اعلام پیام پرارزش و کامل نجات عیسی مسیح را خدا به انسان ضعیف و خطاپذیر محول کرده است. اما مرکز توجه پولس بر روی ظرف نابودشدنی

<p>۱۳:۴ مز ۱۰:۱۱۶</p> <p>۱۴:۴ اعما ۲۴:۲ اتسا ۱۹:۲</p> <p>۱۵:۴ قرن ۱۱:۱۰۶</p> <p>۱۶:۴ افس ۱۶:۳ کول ۱۰:۳</p> <p>۱۷:۴ روم ۱۸:۸ ۱ پطر ۷:۱</p> <p>۱۸:۴ روم ۲۴:۸ قرن ۷:۵</p>	<p>۱۳ کتاب آسمانی می‌فرماید: «چون ایمان دارم، آن را به زبان می‌آورم.» پس ما نیز، چون همان ایمان را به خدا داریم، با دلیری پیغام انجیل را اعلام می‌کنیم.^{۱۴} می‌دانیم همان خدا که خداوند ما عیسی را پس از مرگ زنده کرد، ما را نیز مانند عیسی مسیح، زنده خواهد کرد تا به همراه شما به حضور او ببرد.^{۱۵} پس تمام زحماتی که متحمل می‌شویم، همه به نفع شماست. بعلاوه، هر چه تعداد کسانی که در اثر تلاش و خدمات ما به مسیح ایمان می‌آورند، بیشتر گردد، عدۀ بیشتری نیز خدا را بخاطر لطف و مهربانی‌اش سپاس خواهند گفت و خداوند نیز بیشتر جلال خواهد یافت.</p> <p>۱۶ از اینروست که ما هرگز از خدمت به خدا دل‌سرد نمی‌شویم. با اینکه نیروی جسمی ما بتدریج از بین می‌رود، اما نیروی باطنی ما روزبروز در خداوند فزونی می‌یابد.^{۱۷} این مشکلات و رنجهای جزئی ما نیز سرانجام بسر خواهد آمد، و باعث خواهد شد که زندگی جاوید با جلالی عظیم نصیبمان گردد، که هرگز با آن زحمات قابل مقایسه نیست.^{۱۸} پس ما به آنچه که در مقابل چشمان ما قرار دارد یعنی به نام‌لایمات و مشکلات خود اهمیت نمی‌دهیم، بلکه نگاه و توجه ما به خوشی‌های آسمانی است که هنوز ندیده‌ایم. این زحمات بزودی تمام خواهند شد، اما آن خوشی‌ها تا ابد باقی خواهند ماند.</p>
--	---

خود را معطوف افزایش نیروی باطنی می‌کند. نگذارید خستگی، درد، یا انتقادات شما را تحت فشار قرار دهند تا از انجام وظیفه خود باز مانید. عهد خود را با مسیح مبنی بر خدمت کردن به او تازه کنید. پاداش آسمانی را بخاطر شدت رنجهای زمانه از دست ندهید. ضعف شما موجب می‌شود که قدرت قیامت مسیح لحظه به لحظه به شما نیرو بخشد.

۱۸:۴ مشکلات ما نباید ایمانمان را تضعیف یا ما را دل‌سرد کند. ما باید بدانیم که در رنجهایی که متحمل می‌شویم، مقصودی نهفته است. مشکلات و محدودیت‌های انسانی چند فایده دارد: (۱) کمک می‌کند تا به یاد رنجهای مسیح باشیم؛ (۲) ما را از دام غرور حفظ می‌کند؛ (۳) کمک می‌کند تا به ورای این زندگی کوتاه بنگریم؛ (۴) ایمان ما را به دیگران نشان می‌دهد؛ و (۵) این فرصت را به خدا می‌دهد تا قدرت عظیم خود را نشان دهد. از مشکلات خود خشمگین نشوید؛ آنها را فرصت خوبی بدانید برای تحقق همه موارد بالا!

۱۵:۴-۱۸ پولس بخاطر موعظه انجیل متحمل درد و رنج گشت و به محکمه‌ها کشیده شد، اما او می‌دانست که یک روز همه مشکلات به پایان خواهد رسید و برکات عظیم خدا نصیب او خواهد شد. به‌هنگام رویارویی با مشکلات بزرگ، متمرکز شدن بر دردها آسانتر است از توجه به هدف نهایی. همانطور که ورزشکاران تمام فکر خود را متوجه خط پایانی می‌کنند و سختی‌ها را نادیده می‌گیرند، ما نیز باید فکر خود را متوجه پاداش ایمان و خوشی ابدی سازیم. مهم نیست در این دنیا چه بر سر ما می‌آید، چون ما به وجود حیات ابدی اطمینان داریم، به سزایی که در آن تمامی رنجها به پایان خواهد رسید.

۱۶:۴ فرار کردن از مشکلات کار ساده‌ای است. همه ما در روابطمان با دیگران و در کارمان با مسائلی روبرو می‌شویم که باعث می‌شوند که تصمیم بگیریم دست از کار بکشیم و فرار کنیم. اما پولس بجای اینکه از خدمت به خدا دل‌سرد شود، هرچه بیشتر توجه

بدن خاکی ما ضعیف است

۵ زیرا می‌دانیم وقتی این «خیمه» که اکنون در آن زندگی می‌کنیم فرو ریزد، یعنی وقتی بمیریم و این بدنهای خاکی را ترک گوئیم، در آسمان خانه‌ها یعنی بدنهایی جاودانی خواهیم داشت که بدست خدا برای ما ساخته شده است، نه بدست انسان.^۲ حال که در این بدن زندگی می‌کنیم، چقدر خسته و فرسوده می‌شویم. به همین دلیل مشتاقانه روزی را انتظار می‌کشیم که بدن آسمانی‌مان را همچون لباسی نو در برکنیم.^۳ آنگاه یقیناً روح‌هایی بدون بدن نخواهیم بود. اما در این بدن خاکی، تحت فشار هستیم و آه و ناله می‌کنیم؛ اما در ضمن نمی‌خواهیم بمیریم و از این بدن خلاص شویم، بلکه می‌خواهیم به همین صورت که هستیم، بدن آسمانی خود را بپوشیم تا این بدنهای فانی در آن زندگی جاوید غرق شود.^۵ اینست آنچه که خدا برای ما تدارک دیده است؛ و برای آنکه یقین بدانیم که همه این برکات را نصیب ما خواهد ساخت، روح‌القدس را بعنوان بیعانه به ما عطا کرده است.

۶ پس با اطمینان کامل چشم انتظار بدن آسمانی‌مان هستیم، و می‌دانیم که هر لحظه از عمرمان که در این بدن خاکی صرف شود، دور از مسیح و خانهٔ ابدی‌مان، صرف شده است.^۷ ما این امور را نه با دیدن بلکه با ایمان باور می‌کنیم.^۸ بنابراین، از مرگ ترسی نداریم، بلکه از آن استقبال می‌کنیم، چون می‌دانیم که پس از مرگ نزد خداوند رفته، در خانهٔ آسمانی‌مان بسر خواهیم برد.

۱:۵
اقرن ۱۵:۴۷
اقرن ۴:۷
فیل ۳:۲۱
عبر ۱۱:۱۰
۲ پط ۱:۱۳
۲:۵
روم ۸:۲۳
اقرن ۱۵:۵۳
۳:۵
روم ۳:۱۸
۴:۵
اقرن ۱۵:۵۴و۵۳

۵:۵
روم ۸:۲۳
اقرن ۲:۲۲
افس ۱:۱۴

۷:۵
اقرن ۱۳:۱۲
۸:۵
فیل ۱:۲۳

برای ما در نظر گرفته است و آن را بعد از قیام به ما خواهد داد (۲۲:۱). ما اکنون جاودانگی را در خود داریم! چنین امیدی باید به ما شجاعت و صبر زیادی بدهد تا با پایداری تجربیات را پشت سر بگذاریم.

۵:۶-۸ برای بسیاری از مردم، مرگ چیزی وحشت‌انگیز است چون ناشناخته و مبهم می‌باشد. پولس از مردن وحشتی نداشت چون مطمئن بود که ابدیت را با مسیح سپری خواهد کرد. البته رویارویی با ناشناخته‌ها موجب تشویش می‌شود و جدا شدن از کسانی که دوستشان داریم بشدت قلب ما را جریحه‌دار می‌سازد؛ اما اگر به عیسی مسیح ایمان داشته باشیم، می‌توانیم در امید و اطمینانی که پولس به زندگی ابدی با مسیح داشت، شریک شویم.

۵:۸ مرگ آخر خط نیست. برای کسانی که به مسیح ایمان دارند، مرگ سرآغاز زندگی جاودانی با خدا است. ما به زندگی ادامه خواهیم داد، هم در بدن و هم در روح. بگذارید این امید اطمینان‌بخش دل شما را برای خدمتی وفادارانه پُر سازد.

۱۰-۱:۵ یونانی‌ها به قیامت بدن معتقد نبودند. به عقیده آنان، زندگی پس از مرگ فقط برای روح بود. به تعبیر آنان، روح آن شخصیت واقعی هر انسانی است و در بدن محبوس می‌باشد. با مرگ، روح خلاصی می‌یابد. هیچ ابدیتی برای بدن وجود ندارد، اما روح وارد جاودانگی می‌شود. اما کتاب‌مقدس تعلیم می‌دهد که بدن و روح در نهایت تفکیک ناپذیرند. کلیسای قرن‌تس در قلب فرهنگ یونانی قرار داشت، و بسیاری از ایمانداران در مورد نظریه قیامت بدن دچار مشکل بودند.

پولس در اقرنتیان ۱۵:۴۶-۵۸ جزئیات بیشتری درباره بدن قیام کرده ارائه می‌دهد. ما هویت و شخصیت خود را در بدن قیام کرده حفظ خواهیم کرد، این بدن بواسطه کار مسیح، فوق از تصور ما خواهد بود. کتاب‌مقدس مشخص نمی‌کند که بدن ما به چه شکل خواهد بود، اما می‌دانیم که کامل و دور از ضعف و بیماری خواهد بود (مراجعه کنید به فیلیپیان ۳:۲۱).

۵-۱:۵ روح‌القدس که در ما است، به ما اطمینان می‌بخشد که خدا بدنی جاودانی و متفاوت از بدن کنونی

۹ اما چه در این دنیا، در این بدن باشیم، و چه در آسمان با مسیح، هدفمان اینست که همواره در هر چه می‌کنیم، رضایت او را جلب نماییم. ^{۱۰} زیرا همه ما در مقابل تخت داوری مسیح خواهیم ایستاد و هر یک از ما نتیجه اعمالی را که در این زندگی انجام داده است، خواهد دید، چه نیک، چه بد.

۱۰:۵
متی ۲۷:۱۶
اعما ۴۲:۱۰
اقرن ۱۳:۳-۱۵
مکا ۱۲:۲۲

آشتی با خدا

^{۱۱} بنابراین، چون چنین ترس و احترامی نسبت به خداوند در دل ما هست، می‌کوشیم تا مردم را بسوی نجات هدایت کنیم. خدا از دل ما باخبر است و می‌داند که آنچه می‌گوییم، عین حقیقت است. امیدوارم شما هم به این موضوع پی برده باشید.

^{۱۲} فکر نکنید که بار دیگر شروع به خودستایی کرده‌ایم! نه، بلکه می‌خواهیم دلیلی داشته باشید تا بتوانید به ما افتخار کنید و جواب آن دسته از معلمین دروغین را بدهید که به مقام و موقعیت و ظاهر خود افتخار می‌کنند، نه به باطن و خصایل درونی. ^{۱۳} آیا گمان می‌کنید که عقل خود را از دست داده‌ایم که درباره خود چنین سخن می‌گوییم؟ حتی اگر چنین باشد، برای آنست که خدا جلال یابد! و اگر در سلامت عقل بسر می‌بریم، به نفع شماست. هر آنچه می‌کنیم، نه برای نفع خودمان، بلکه برای اینست که عشق مسیح سراسر وجود و هستی‌مان را تسخیر کرده است. و چون ایمان داریم که مسیح جان خود را در راه همه ما فدا کرد، به این نیز ایمان داریم که ما هم نسبت به زندگی گناه‌آلود گذشته خود، مرده‌ایم. ^{۱۵} مسیح برای همه مرد تا تمام کسانی که زنده‌اند یعنی کسانی که از او زندگی جاوید یافته‌اند، دیگر برای خود و ارضای خواسته‌های خود زندگی نکنند، بلکه برای خشنودی همان کسی زندگی کنند که در راه ایشان مرد و دوباره زنده شد.

^{۱۶} بنابراین، از این پس برادران مسیحی خود را برحسب ظاهر و مطابق طرز فکر مردم دنیا، قضاوت نکنید. زمانی من نیز درباره مسیح چنین قضاوت می‌کردم و

۱۲:۵
اقرن ۱: ۱۴؛ ۱:۳

۱۴:۵
روم ۱۵:۵
غلا ۲۰:۲

۱۵:۵
روم ۷:۱۴-۹
۱ پط ۲:۴

۱۶:۵
متی ۵:۱۲

کنید به (۱۷:۲) فقط به پیشرفت و ترقی در این دنیا می‌اندیشیدند. آنها انجیل را بخاطر پول موعظه می‌کردند، درحالی که پولس و همراهان او این کار را بخاطر ابدیت می‌کردند. با پی بردن به انگیزه واقعی افراد، می‌توانید معلمین دروغین را تشخیص دهید. اگر آنها به خودشان بیش از مسیح توجه داشته باشند، معلمین دروغین هستند. از آنها و از پیام آنها دوری کنید.

۱۷:۱۶ و ۱۷:۵ مسیحیان در باطن، انسانهای کاملاً متفاوتی هستند. روح القدس به آنها حیات تازه‌ای می‌دهد، و دیگر

۹ و ۱۰ اگرچه زندگی ابدی هدیه‌ای رایگان از فیض خداست (افسیان ۲: ۹ و ۸)، اما مسیح زندگی ما را داوری خواهد کرد. این داوری برای آن است که طبق اعمال خود پاداش بگیریم. ایمان ما را از اطاعت کردن معاف نمی‌کند. ما هرگز نباید از فیض خدا برای توجیه تنبلی خود استفاده کنیم. همه مسیحیان باید در قبال نحوه زندگی خود حساب پس دهند (مراجعة کنید به متی ۲۷:۱۶؛ رومیان ۱۴: ۱۰-۱۲؛ اقرنتیان ۳: ۱۰-۱۵).

۱۲:۵ معلمین دروغین یا واعظین دوره‌گرد (مراجعة

بر این باور بودم که او یک انسان عادی است. اما اکنون دیگر چنین فکری ندارم. ^{۱۷} کسی که از آن مسیح می‌گردد، تبدیل به شخص جدیدی می‌شود. او دیگر آن انسان قبلی نیست؛ او زندگی کاملاً تازه‌ای را آغاز کرده است. ^{۱۸} تمام این نیکویی‌ها از سوی خدایی است که بخاطر فداکاری عیسی مسیح، ما را با خود آشتی داده است، و این مسئولیت را به ما سپرده تا پیغام این آشتی را به دیگران نیز برسانیم و ایشان را بسوی لطف الهی رهنمون شویم. ^{۱۹} پیغام ما اینست که خدا در مسیح بود و مردم را به آشتی با خود فرا می‌خواند تا گناهانشان را ببخشاید و آثار آن را پاک نماید. ^{۲۰} اما سفیران مسیح هستیم. خدا بوسیله ما با شما سخن می‌گوید. وقتی ما چیزی را از شما درخواست می‌کنیم، مانند اینست که مسیح آن را از شما می‌خواهد. بنابراین، از جانب او از شما می‌خواهیم که لطف و محبت خدا را رد نکنید و با او آشتی نمایید. ^{۲۱} زیرا خدا بار گناهان ما را بر دوش مسیح بی‌گناه گذاشت، تا ما بعنوان پیروان او، آنطور که مورد پسند خداست، نیک و عادل شویم.

از اینرو، بعنوان همکاران خدا، از شما خواهش می‌کنیم که از محبت و رحمت او، نهایت استفاده را بنمایید. ^۲ زیرا او فرموده است: «فریاد تو را

۱۷:۵
اش ۱۷:۶۵
غلا ۱۵:۶
افس ۲۴:۴
مکا ۵:۲۱
۱۸:۵
روم ۱۰:۵
کول ۱:۱-۲۲
۱۹:۵
اش ۲۵:۴۳
روم ۸:۴-۲۴:۳
۲۰:۵
روم ۱۰:۵
۲۱:۵
اش ۹:۶-۱۵:۳
ار ۶:۲۳
دان ۲۴:۹
روم ۱۷:۱
غلا ۱۳:۳
عبر ۲۶:۷-۱۵:۴
۱ پتر ۲:۲
۱:۶
اقرن ۹:۳
۲ اقرن ۲۰:۵
عبر ۱۵:۱۲
۲:۶
اش ۸:۴۹

می‌گیریم. گناهان ما در صلیب بر او قرار گرفت. نیکی او به‌هنگام ایمان آوردن بر ما قرار می‌گیرد. منظور مسیحیان از کفار گناه بوسیله مسیح همین است. در دنیا، مبادله زمانی صورت می‌گیرد که دو نفر اجناسی با ارزش تقریباً یکسان را با هم معاوضه کنند. اما خدا نیکی را با گناه معامله می‌کند، یعنی چیزی با ارزش بی‌اندازه زیاد را در قبال چیزی بی‌ارزش. ما چقدر باید بخاطر لطفی که خدا در حق ما کرده است، شکرگزار باشیم.

۱:۶ چرا ایمانداران قرن‌هاست نهایت استفاده را از محبت و رحمت خدا نمی‌کردند؟ شاید آنها نسبت به پولس و سخنان او در شک بودند، و در اثر پیامهای مختلفی که معلمین دروغین تعلیم می‌دادند، دچار سردرگمی شده بودند. جمله «از محبت و رحمت او، نهایت استفاده را بنمایید» می‌تواند به این شکل هم ترجمه شود: «پس از پذیرفتن فیض خدا، آن را بی‌نتیجه نگذارید.» مردم پیام خدا را می‌شنوند، اما نمی‌گذارند بر گفتار و کردار آنها تأثیر بگذارد. چند بار پیام خدا را دریافت کرده‌اید و نتیجه‌ای در شما نداشته است؟

۲:۶ الان خدا نجات را به همه مردم ارزانی می‌دارد. گاه تصمیم برای پذیرفتن مسیح را به تعویق می‌اندازیم، با این فکر که زمان بهتری در آینده وجود خواهد داشت،

مانند سایر انسانها نیستند. آنچه در ما صورت می‌گیرد، اصلاح و تهذیب یا بازآموزی نیست؛ ما خلقت تازه‌ای می‌شویم و در اتحاد واقعی با مسیح زندگی می‌کنیم (کولسیان ۲:۷). ما فصل تازه‌ای را در زندگی باز نمی‌کنیم، بلکه زندگی تازه‌ای را به رهبری ارباب تازه‌ای آغاز می‌کنیم.

۱۸:۵-۲۱ خدا گناهان ما را محو می‌کند (همچنین مراجعه کنید به افسسیان ۲:۱۳-۱۸) و ما را عادل می‌شمارد و بسوی خود باز می‌گرداند (با ما آشتی می‌کند). وقتی به مسیح اعتماد می‌کنیم، دیگر با خدا بیگانه، غریب، یا دشمن نیستیم. از آنجا که مسیح ما را با خدا آشتی داده است، این امتیاز را می‌یابیم تا دیگران را تشویق کنیم تا آنها نیز با خدا آشتی کنند.

۲۰:۵ سفیر نماینده رسمی کشور خود در کشوری دیگر است. ما ایمانداران، سفیر مسیح هستیم. او ما را با پیام آشتی به دنیا می‌فرستد. سفیری که حامل پیام صلح است، مسئولیت مهمی بر دوش دارد. ما اجازه نداریم این مسئولیت را سبک بگیریم. شما بعنوان سفیر مسیح مأموریت خود را چگونه به‌انجام می‌رسانید؟

۲۱:۵ با اعتماد کردن به مسیح، ما معامله‌ای می‌کنیم یعنی گناهان خود را به او می‌دهیم و نیکویی او را بر خود

زمانی که در رحمتم برویت باز بود، شنیدم. در روزی که موعد نجات بود، به کمک تو شتافتم.» الان، همان زمانی است که در رحمت خدا به روی شما باز است؛ الان، همان روزی است که خدا حاضر است به کمک شما بشتابد.

پولس صبورانه سختی‌ها را تحمل می‌کند

۳ ما می‌کوشیم بگونه‌ای زندگی و رفتار کنیم که باعث رنجش کسی نگردیم و مانع کسانی نشویم که می‌خواهند به خدا ایمان آورند، مبادا ایرادی در خدمت ما بیابند و خداوند را مقصر بدانند. ^۴ در واقع سعی ما بر اینست که در هر کاری ثابت کنیم که خدمتگزاران واقعی خدا هستیم. هر نوع رنج و سختی و زحمت را تحمل کرده‌ایم؛ ^۵ شلاق خورده‌ایم؛ به زندان افتاده‌ایم؛ با تهاجم مردم خشمگین مواجه شده‌ایم؛ بیش از توان خود کار کرده‌ایم؛ بی‌خوابی و گرسنگی کشیده‌ایم. ^۶ با زندگی پاک خود، با بینش روحانی و با صبر و تحمل خود، به همه ثابت کرده‌ایم که ادعاهایمان بجاست. مهربان، با محبت و پر از روح‌القدس بوده‌ایم. ^۷ همواره حقیقت را گفته‌ایم؛ خدا در هر امری ما را یاری کرده است؛ با سلاح‌های روحانی که مخصوص مردان خداست، جنگیده و از خود دفاع کرده‌ایم.

^۸ چه به ما احترام نمایند و چه بی‌احترامی، چه از ما تعریف کنند و چه انتقاد، همواره نسبت به خداوند وفادار می‌مانیم. مردم ما را دروغگو می‌پندارند، حال آنکه جز حقیقت سخنی نمی‌گوییم.

^۹ گاه همچون افراد بی‌ارزش و گمنام بنظر می‌آییم، اما بسیاری ما را می‌شناسند. همواره خطر مرگ ما را تهدید می‌کند، اما هنوز زنده‌ایم و خدا را خدمت می‌کنیم. مجروح شده‌ایم اما از پای در نیامده‌ایم. ^{۱۰} دلشکسته‌ایم، اما در عین حال از شادی خداوند لبریزیم. فقیریم، ولی بسیاری را با گنجهای روحانی، ثروتمند می‌سازیم. صاحب چیزی نیستیم، اما همه چیز داریم.

۳:۶
اقرن ۹:۸ ؛ ۱۲:۹

۴:۶
اقرن ۸:۴ ؛ ۲۳:۱۱-۲۸

۵:۶
اعما ۲۳:۱۶
اقرن ۱۱:۴

۶:۶
اقرن ۱۱:۶

۷:۶
اقرن ۲:۴

۸:۶
اقرن ۲:۴ ؛ ۲:۴ ؛ ۱۰:۴

۹:۶
متی ۲۷:۶۳
روم ۸:۳

۱۰:۶
اقرن ۴:۱۳ ؛ ۲:۴

۱۱:۶
مز ۱۸:۱۱ ؛ ۱۸:۱۱

۱۲:۶
روم ۳:۶ ؛ ۱۱:۴

۱۳:۶
اقرن ۱۱:۴ ؛ ۱۱:۴

۱۴:۶
اعما ۳:۶

۱۵:۶
روم ۸:۳ ؛ ۲۱:۳

۱۶:۶
اقرن ۲:۹ ؛ ۲:۹

۷:۶ جهت کسب اطلاعات بیشتر درباره اسلحه‌های ایمان به افسسیان ۱۰:۶-۱۸ مراجعه کنید.

۸:۶-۱۰ شناخت مسیح چه تأثیر فوق‌العاده‌ای روی شخص می‌گذارد! او همه چیز را به نفع ما تمام می‌کند، حتی اگر دنیا چنین چیزی را نپذیرد. مسیحیان نباید تسلیم عقاید عمومی و فشارهای پیرامون شوند. پولس همچنان به خدا وفادار ماند، چه مردم او را ستایش می‌کردند و چه محکوم. او در سخت‌ترین شرایط، فعال، شاد و خرسند بود. نگذارید شرایط یا توقعات مردم بر شما مسلط شوند. در وفاداری به خدا ثابت قدم باشید، و از معیارهایی که خدا برای زندگی تعیین کرده است، قاصر نشوید.

غافل از اینکه ممکن است فرصت را بکلی از دست بدهیم. الان زمان مطلوب برای دریافت بخشش خداست. نگذارید هیچ چیز شما را از رسیدن به خدا باز دارد.

۴ و ۳:۶ پولس همیشه در هر کاری به این مطلب توجه داشت که کارهایش چه چیزی را درباره عیسی مسیح بیان می‌دارد. اگر شما مسیحی هستید، پس خدمتگزار خدا هستید. در طی روز، غیرمسیحیان شما را زیر نظر می‌گیرند. ببینید آیا اعمال شما کسی را از خدا دور می‌کند. نگذارید بی‌دقتی یا بی‌انضباطی‌های شما، بهانه دیگری باشد برای رد کردن خدا.

ای دوستان عزیزم که در قرنتس هستید، هر چه در دل داشتیم، به شما گفتیم و محبت خود را به شما نشان دادیم.^{۱۲} اما اگر هنوز هم بین ما سردی هست، بعلت کمی محبت من نیست، بلکه در اثر کمی محبت شماست.^{۱۳} با شما همچون فرزندان خود سخن می‌گوییم. دلتان را برای محبت ما باز کنید و شما نیز محبت خود را به ما نشان دهید.

۱۱:۶
ث ۳:۷
۱۲:۶
قرن ۱۵:۱۲

از بی‌ایمانان جدا باشید

با بی‌ایمانان پیوند و همبستگی نداشته باشید. آیا می‌تواند بین پاکی و گناه پیوندی باشد؟ آیا نور و تاریکی با یکدیگر ارتباطی دارند؟^{۱۵} یا بین مسیح و شیطان توافقی وجود دارد؟ آیا بین یک ایماندار و بی‌ایمان وجه اشتراکی هست؟^{۱۶} آیا می‌توان خانه خدا را با بتخانه یکی دانست؟ زیرا شما خانه خدای زنده هستید و خدا در شما ساکن است! چنانکه او فرموده است: «من در ایشان ساکن خواهم شد و در میانشان اقامت خواهم گزید، و من خدای آنان خواهم بود و ایشان قوم من.»^{۱۷} از اینروست که خدا می‌فرماید: «از میان گناهکاران خارج شوید! خود را از ایشان جدا سازید! به چیزهای ناپاک دست نزنید تا شما را بپذیریم.»^{۱۸} آنگاه من پدر شما خواهم بود و شما پسران و دختران من!

۱۴:۶
ث ۳:۷ : ۱۰:۲۲
افس ۵:۷
ایو ۶:۱۷

۱۶:۶
خرو ۸:۲۵ : ۴۵:۲۹
ار ۳۳:۳۱
حز ۲۸:۳۶

۱۷:۶
اش ۱۱:۵۲

۱۸:۶
ار ۹:۱۰:۳۱
هو ۱۰:۱

دوستان عزیز، حال که خدا چنین وعده‌هایی به ما رزانی داشته است، بیایید **۷** ما نیز از تمام گناهانی که جسم و روحمان را آلوده می‌کند دست بکشیم و خود را پاک ساخته، با خدا ترسی زندگی کنیم و خود را تماماً به خدا تقدیم نماییم.

۱۰:۷
ایطر ۱:۲۲
ایو ۳:۳

روابط شغلی و شخصی کنند که موجب لطمه خوردن به ایمان‌شان شود. درست مانند تاجران که باید از اصطکاک منافع دوری گزینند، ایمانداران نیز باید از موقعیت‌هایی که آنها را بسوی علائق دیگر سوق می‌دهد، دوری کنند. **۱۷:۶** جدا شدن از دنیا مستلزم چیزی بیش از فاصله گرفتن از گناهکاران است؛ جدا شدن از دنیا یعنی زندگی صمیمی با خدا (مراجعه کنید به ۲ و ۱۰:۷). جدا شدن از دنیا مستلزم چیزی بیش از اجتناب از سرگرمی‌هایی است که به گناه منتهی می‌شود؛ جدایی از دنیا بمعنای نحوه سپری کردن وقت و خرج کردن پول نیز می‌باشد. در این دنیای سقوط کرده، هیچ راهی برای جدایی کامل از اثرات گناه نیست. با این همه، ما باید در برابر گناهان پیرامون خود مقاومت کنیم، نه اینکه تسلیم بشویم یا سازش کنیم. **۱۰:۷** پاک کردن خود، عملی است دوگانه: روی گرداندن از گناه، و بازگشت بسوی خدا.

۱۳ و ۱۲:۶ مخالفت کردن با کسانی که خدا برای رهبری ما قرار داده است، ساده‌تر از پذیرفتن نصیحت‌های آنها است، نصیحتی که حاکی از محبت آنها به ما می‌باشد. ما بجای سختدلی نسبت به پیام‌آوران خدا، باید دلمان را برای محبت باز کنیم.

۱۷-۱۴:۶ پولس ایمانداران را تشویق می‌کند تا با بی‌ایمانان روابطی ایجاد نکنند که تعهد و الزام بدنبال داشته باشد. چنین روابطی ممکن است تعهد، صداقت، یا معیارهای مسیحی آنان را سست سازد. پیش از این، پولس توضیح داده بود که این به معنای منزوی شدن از بی‌ایمانان نیست (مراجعه کنید به ۱۰ و ۹:۵). پولس حتی به مسیحیان گفته بود که به زندگی با همسر بی‌ایمانان ادامه بدهند (۱۳ و ۱۲:۷). پولس از ایمانداران می‌خواست تا در شهادت دادن به بی‌ایمانان درباره مسیح فعال باشند، اما نباید خود را چنان درگیر

توبه کلیسا سبب شادی پولس می شود

^۲خواهش می کنم بار دیگر محبت خود را به ما نشان دهید! زیرا به هیچیک از شما بدی نکرده ایم؛ هیچکس را گمراه نساخته ایم؛ کسی را فریب نداده ایم و از کسی سوءاستفاده نکرده ایم.^۳ قصد من سرزنش یا محکوم کردن شما نیست. نه! چون همانطور که قبلاً هم گفته ام، محبت ما نسبت به شما بقدری است که هیچ چیز در زندگی، حتی مرگ نیز، نمی تواند ما را از هم جدا کند. ^۴به شما اطمینان کامل دارم و به وجودتان افتخار می کنم. علیرغم تمام رنجها و عذابهایم، شما باعث تشویق من شده اید و مرا شاد ساخته اید.

^۵زمانی نیز که به ایالت مقدونیه رسیدیم، لحظه ای آرامش نداشتیم بلکه از هر سو دچار زحمت شدیم؛ در بیرون، با دیگران در کشمکش بودیم و در درون نیز ترس و دلهره داشتیم.^۶ اما خدا که تسلی دهنده افسردگان است، با آمدن تیطوس ما را آرامش و قوت قلب بخشید.^۷ نه فقط دیدن تیطوس باعث تسلی و شادی ما شد، بلکه قوت قلبی نیز که او از شما یافته بود نیز ما را شاد کرد. زیرا او بازگو کرد که شما با چه اشتیاقی چشم براه من بوده اید، و گفت که از آن واقعه چقدر غمگین شده اید، و اینکه تا چه اندازه ما را دوست دارید و نسبت به ما وفادارید. با شنیدن این خبرها، شادی من چند برابر شد.

^۸پس دیگر از فرستادن آن نامه پشیمان نیستم. البته تا مدتی از این کار ناراحت

۲:۷
قرن ۱۲:۶

۳:۷
قرن ۱۱:۶

۴:۷
قرن ۴:۱
قرن ۱۴:۷ ؛ ۲۴:۸ ؛
۸:۱۰
فیل ۱۷:۲

۵:۷
قرن ۱۳:۲ ؛ ۸:۴

۶:۷
قرن ۱۳:۲ ؛ ۱۳:۷
تسا ۱۶:۲

۸:۷
قرن ۴-۲

محل آیات	روش	اصول تنبیه و انضباط در کلیسا در دوم قرتیان
۲:۱۰ ؛ ۹:۷	جدی باشید	
۴:۷	همه نکات مثبت را تأیید کنید	
۲۱:۸ ؛ ۱۴:۷	دقیق و صادق باشید	
۲۷-۲۲:۱۱	از حقایق اطلاع حاصل کنید	
۱۴:۱۲ ؛ ۱۳:۷	پس از انضباط، مسأله را پیگیری کنید	
۱۳-۱۱:۱۳ ؛ ۱۵:۷	پس از اینکه جدیت نشان دادید، به ملایمت رفتار کنید	
۱۹:۱۲ ؛ ۱۳ و ۱۲:۱۰ ؛ ۳:۱۰	چیزهایی را بگویید که منعکس کننده کلام مسیح باشد، نه نظر شخص خودتان	
۲:۱۳	زمانی از تنبیه استفاده کنید که هیچیک از اینها کارساز نباشد.	

گاهی توبیخ کردن ضروری است، اما باید با احتیاط صورت گیرد. هدف از هر توبیخ، انضباط یا تنبیه کلیسایی، کمک به افراد است نه آزردن آنها.

۵:۷ در اینجا پولس ماجرای را که در ۱۳:۲ ناتمام گذاشته بود، از سر می گیرد، یعنی از جایی که گفته بود برای یافتن تیطوس به مقدونیه رفت.

۸:۷ «آن نامه» اشاره به سومین نامه ای است که پولس به قرتیان نوشت (نامه ای که به دست ما نرسیده است). ظاهراً آن نامه موجب شده بود که آنها در مسیر تغییر گام بردارند.

بودم، چون می‌دانستم که آن نامه، هر چند برای مدتی کوتاه، شما را بسیار غمگین ساخته است.^۹ اما اکنون خوشحالم که آن را فرستادم، نه برای اینکه شما را ناراحت کرد، بلکه به این دلیل که تأثر ناشی از آن، شما را بسوی خدا بازگردانید. این غم طبق خواست خدا بود؛ بنابراین، ضرری از جانب ما به شما نرسید.^{۱۰} گاه خدا اجازه می‌دهد که انسان دچار غم و اندوه گردد. چنین غمی سبب می‌شود که انسان از گناه دست بکشد و در جستجوی زندگی جاوید برآید. هیچ پشیمانی نیز در آن وجود ندارد. اما غم این دنیا، غمی نیست که باعث توبه از گناه شود، و از هلاکت ابدی جلوگیری کند.

^{۱۱} ببینید این غمی که از سوی خداوند بود، برای شما چه نتایج خوبی ببار آورد؛ باعث شد که از حالت بی‌تفاوتی بیرون آمده، بطور جدی تصمیم بگیرید که خود را از قید گناهی که درباره‌اش نوشته بودم، رهایی دهید. آنچنان از آن رویداد وحشت کردید که آرزو داشتید به کمکتان بشتابم؛ و چه خوب که خودتان مشکل را از میان برداشتید و آن شخص را که گناه کرده بود، مجازات نمودید. آنچه لازم بود، کردید تا آن لکه را از دامن خود پاک کنید.

^{۱۲} وقتی آن نامه را نوشتم، قصدم این نبود که درباره خطایی که آن شخص نسبت به دیگری مرتکب شده بود، نظرم را بیان کرده باشم بلکه می‌خواستم در حضور خدا بر خودتان آشکار شود که چقدر نسبت به ما علاقه و ارادت دارید.

^{۱۳} اما علاوه بر تسلی و قوت قلبی که از محبتتان یافتیم، از شادی تیطوس نیز بسیار دلگرم شدیم. او شاد شده بود از اینکه او را به گرمی پذیرفتید، و خاطرش از جانب شما آسوده شد.^{۱۴} پیش از آنکه نزد شما بیاید، تعریف شما را نزد او کرده بودم و به او گفته بودم که چقدر به شما افتخار می‌کنم. شما نیز با رفتارتان، مرا سربلند کردید. همانطور که همیشه به شما راست گفته‌ایم، تعریفی نیز که از شما نزد تیطوس کرده بودیم، راست بود.^{۱۵} تیطوس اکنون محبتش نسبت به شما بیش از پیش شده است، چون فراموش نمی‌کند که چگونه با ترس و احترام او را پذیرفتید، و با جان و دل سخنان و راهنمایی‌های او را بکار بستید.

۱۰:۷
۲ سمو ۱۳:۱۲
ار ۱۸:۳۱-۲۰
متی ۷۵:۲۶ : ۲۷:۲۷ و ۵۴

۱۱:۷
ار ۵۰:۵۰
زکر ۱۰:۱۲
قرن ۶:۲

۱۲:۷
قرن ۵-۱:۵

۱۳:۷
روم ۳۲:۱۵
قرن ۱۳:۲ : ۶:۷

۱۵:۷
قرن ۹:۲
فیل ۱۲:۲

۱۱:۷ سخت است که به ما بگویند گناه کرده‌ایم، و سخت‌تر از آن، رهایی از گناه است. پولس قرتیان را برای خاتمه دادن به وضعی که مشکل زیادی ایجاد کرده بود، تحسین می‌کند (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۵:۲-۱۱). آیا وقتی کلیسا به شما تذکری می‌دهد، از خودتان دفاع می‌کنید؟ نگذارید غرور شما را از پذیرفتن گناهانتان باز دارد. تذکر کلیسای را بعنوان وسیله‌ای برای رشد روحانی بپذیرید، و تمام سعی خود را برای برطرف کردن مشکلاتی که عامل آن بوده‌اید، بکنید.

برای توضیح بیشتر درباره ترتیب زمانی نامه‌های پولس به قرتنس، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۱:۱.

۱۰:۷ توبه واقعی یعنی غمگین شدن برای گناهان خود و تغییر رفتار. بسیاری از مردم فقط بخاطر اثرات یا مشکلاتی که گناهانشان به‌بار می‌آورد، غمگین می‌شوند. پشیمانی و توبه پطرس را با تلخی و خودکشی یهودا مقایسه کنید. هر دو آنها مسیح را انکار کردند. یکی توبه کرد و دوباره در ایمان و خدمت احیا شد؛ دیگری به زندگی خود خاتمه داد.

۱۶:۷
قرن ۳:۲
تسا ۴:۳
فلیم ۲۱

۱۶ اکنون خوشحالم، خاطر م آسوده است که همه چیز بین ما حل شده و همچون گذشته، می توانم از هر حیث به شما اعتماد داشته باشم.

۳- پولس از کار جمع آوری هدایا دفاع می کند هدایای سخاوتمندانه خداوند را جلال می دهد

۱:۸
اعما ۹:۱۶

حال ای ایمانداران، می خواهم شما را آگاه سازم که فیض و لطفی که خدا به کلیساهای مقدونیه عطا فرموده، چه ثمرات خوبی بار آورده است.

۴:۸
اعما ۱۷:۲۴
روم ۲۵:۱۵
قرن ۳:۱۰:۱۶

ایمانداران مقدونیه با اینکه دچار زحمات شدیدی شده اند، همواره شادند؛ و با اینکه در نهایت تنگدستی بسر می برند، بسیار سخاوتمند و گشاده دست هستند. ^۲ من خود شاهد هستم که کمکهای ایشان، بیش از حد توانایی شان بود. آنان با تمایل و رضایت کامل، ^۴ از ما خواستند که کمکهای مالی شان را برای مسیحیان

چیزهایی که برای کار جمع آوری هدایا ضروری است

اطلاعات	۴:۸
هدف مشخص	۴:۸
میل و رغبت	۷:۹
ایثار	۵:۸
پیشگام بودن	۷:۸
اشتیاق	۱۱:۸ و ۷:۸
تداوم و پشتکار	۲:۸
صداقت و درستکاری	۲۱:۸
احساس مسؤولیت	۳:۹
تعیین فردی برای تکمیل کار	۲۲-۱۸:۸

جمع آوری هدایا موضوعی نیست که از آن شانه خالی کنیم یا باعث ناراحتی ما شود، بلکه هر کاری که برای جمع آوری هدایا انجام می گیرد، باید با برنامه ریزی و احساس مسؤولیت انجام شود.

می شوند، مقبول نمی دارد. او از ما می خواهد مانند این کلیساها هدیه بدهیم، یعنی از روی احساس تعهدی که نسبت به خدا و محبتی که به دیگر ایمانداران داریم؛ باید با شادی هدیه بدهیم، بخاطر کمک به کسانی که در احتیاجند، چرا که این کار درستی است. تا چه اندازه هدیه دادن شما با معیارهای کلیساهای مقدونیه هماهنگی دارد؟ **۳:۸-۶** با علاقه و توجه به ایمانداران و اشتیاق برای کمک به دیگران، ملکوت خدا گسترش می یابد. اینجا می بینیم که چندین کلیسا با هم متحد شده اند تا به کسانی کمک کنند که دوست یا هموطن ایشان نیستند. راههایی را پیدا کنید که بتوانید به کمک کلیسایان یا یک سازمان کلیسایی، با سازمانهای بشارتی خارج از منطقه

۱:۸ پولس که این نامه را از مقدونیه می نوشت، امیدوار بود که خبر سخاوتمندی کلیساهای این منطقه موجب تشویق و تحریک ایمانداران قرتس بشود تا مشکلاتشان را حل کنند و با هم متحد شوند.

۲:۸ پولس در طی سفر سوم بشارتی اش برای آن عده از ایمانداران اورشلیم که دچار فقر مالی بودند، پول جمع آوری می کرد. کلیساهای مقدونیه یعنی فیلیپی، تسالونیک، و بیریه، با اینکه فقیر بودند هدیه دادند، حتی بیش از انتظار پولس. چنین بخششی ایثارگرانه است چون آنها خودشان فقیر بودند، اما می خواستند کمک کنند. نکته اصلی در هدیه دادن مقدار آن نیست، بلکه دلیل و نحوه دادن آن است. خدا هدایایی را که از روی اکراه داده

اورشلیم ببریم، تا در شادی کمک به ایمانداران شریک شوند.^۵ کاری که آنان انجام دادند، بیش از انتظار ما بود. ایشان در ابتدا قول دادند که خواست خداوند را بجا آورند، و سپس اعلام آمادگی کردند که هر خدمتی از آنان بخواهیم، انجام دهند.

^۶ به این سبب از تیطوس خواهش کردیم که باز به دیدن شما بیاید تا تشویقتان کند که شما نیز سهمی در این خدمت نیکوکارانه بعهده بگیرید، چون او خود قبلاً این کار را در میان شما آغاز کرده بود.^۷ شما در بسیاری از مسایل، از دیگران جلوترید: ایماتتان بیشتر است، سخنرانان بیشتری دارید، معلوماتتان عمیق تر است، اشتیاقاتان برای خدمت بیشتر است و نسبت به ما نیز محبت زیادی دارید. پس می‌خواهم در این خدمت نیکوکارانه یعنی هدیه دادن نیز، از دیگران جلوتر باشید.^۸ این یک دستور نیست و نمی‌گویم که حتماً این کار را بکنید. بلکه اشتیاق کلیساهای دیگر را نمونه می‌آورم، تا شما نیز بتوانید نشان دهید که محبتتان واقعی است و فقط حرف نیست.^۹ زیرا خود می‌دانید که خداوند ما عیسی مسیح چقدر بخشنده و مهربان است؛ او با اینکه در آن مقام آسمانی‌اش ثروتمند بود، برای کمک به شما به این جهان آمد و فقیر شد، تا با فقر خود شما را ثروتمند سازد.

^{۱۰} پس حال نظر من اینست که کاری را که سال گذشته آغاز کردید، اکنون به پایان برسانید. زیرا شما نه فقط نخستین کسانی بودید که موضوع کمک به

۵:۸

متی ۴۰:۲۵

عبر ۱۶:۱۳

۶:۸

قرن ۱۸:۱۲

۷:۸

امت ۲۷:۲۸ ؛ ۹:۲۲

متی ۲۱:۱۹

مر ۲۱:۱۰

لو ۲۲:۱۸

قرن ۱۳:۱۲ ؛ ۵:۱

قرن ۸:۹

۹:۸

متی ۲۰:۸

لو ۵۸:۹

فیل ۷:۶

۱۰:۸

امت ۱۷:۱۹

متی ۴۲:۱۰

اتیمو ۱۸:۶

عبر ۱۶:۱۳

و علم خود را محدود کرد. آنچه که انسانیت عیسی را منحصر بفرد می‌سازد، مبرا بودن او از گناه بود. در انسانیت کامل او، ما می‌توانیم همه خصایص الهی را ببینیم که می‌تواند در قالب انسانی جلوه‌گر شود. در این بخشها از کتاب مقدس توضیح بیشتری درباره تجسم داده شده است: یوحنا ۱:۱-۱۴ ؛ رومیان ۲:۵-۵ ؛ فیلیپیان ۲:۶-۱۱ ؛ اتیموتائوس ۳:۱۶ ؛ عبرانیان ۲:۱۴ ؛ ایوحنا ۱:۱-۳.

۱۰:۸-۱۵ کلیسای قرنتس وضع مالی خوبی داشت، و پولس از آنها می‌خواست تا مثل کلیساهای مقدونیه، مسیحیان اورشلیم را یاری دهند. اینجا چهار اصل برای هدیه دادن وجود دارد: (۱) با شادی و رغبت دادن مهم‌تر است از مقدار مبلغی که می‌دهید؛ (۲) بکوشید تا تعهدات مالی خود را به انجام برسانید؛ (۳) اگر به کسانی که در احتیاجند کمک کنید، آنها نیز شما را در وقت احتیاج کمک خواهند کرد؛ (۴) با این همه، شما باید هدیه را در پاسخ به محبت خود مسیح بدهید، نه به صرف انجام وظیفه. به اجرا گذاشتن این اصول ربطی به شرایط مالی شما ندارد و قابل اجرا در همه شرایط می‌باشد.

خودتان ارتباط بیابید. از طریق اتحاد با دیگر ایمانداران برای کار خدمت خدا، اتحاد مسیحی را افزایش می‌دهید و به پیشرفت پادشاهی خدا کمک می‌کنید.

۸:۷ و ۸ واکنش طبیعی محبت، هدیه دادن است. پولس به قرتیان دستور نمی‌دهد که هدیه بدهند، بلکه آنان را تشویق می‌کند تا ثابت کنند محبتشان واقعی است. اگر شما کسی را دوست داشته باشید، می‌خواهید وقت خود را در اختیارش قرار دهید و به او توجه کنید و می‌خواهید احتیاجات او را برآورده سازید. اگر از کمک کردن امتناع کنید، محبت شما فقط در حرف بوده است نه در عمل.

۹:۸ عیسی امتیازات الهی خود را کنار گذاشت و فقیر شد و به شکل انسان در آمد. تجسم یعنی انسان شدن داوطلبانه پسر خدا و ظاهر شدنش به شکل انسان کامل، یعنی عیسی مسیح. بعنوان یک انسان، عیسی محدود به مکان، زمان، و تمام ویژگی‌های انسانی بود. او برای انسان شدن، قدرت ازلی خود را رها نکرد، بلکه جلال و امتیازات خود را کنار گذاشت. او بخاطر اراده پدر، قدرت

دیگران را مطرح نمودید، بلکه پیشقدم شدید و آن را نیز عملی کردید.^{۱۱} پس با همان شور و شوقی که این خدمت را شروع کردید، آن را تکمیل کنید، و از آنچه دارید تا آنجا که می‌توانید کمک کنید. کاری را که در ابتدا با اشتیاق فراوان پیشنهاد کردید، اکنون به مرحله عمل درآوردید.^{۱۲} مقدار کمک مهم نیست، بلکه علاقه و توجه شما به این امر برای خدا اهمیت دارد. درضمن، او انتظار ندارد که شما بیش از توانایی خود هدیه بدهید، بلکه تا آن حد که می‌توانید.

۱۲:۸
مر ۴۴:۱۲
قرن ۷:۹

^{۱۳} البته منظورم این نیست که دیگران به قیمت ناراحتی و زحمت شما، در رفاه باشند! ^{۱۴} بلکه بگونه‌ای به یکدیگر کمک کنید که همه به یک اندازه و یکسان داشته باشید. در حال حاضر شما اضافی دارید؛ بنابراین، می‌توانید به ایشان کمک کنید. در آینده نیز اگر شما احتیاج داشته باشید، آنان نیاز شما را برآورده خواهند کرد. به این ترتیب، هر کس به اندازه احتیاج خود خواهد داشت.^{۱۵} بیاد آورید کلام خدا را که در این باره می‌فرماید: «آن که زیاد جمع کرد، زیادی نداشت، و آن که کم جمع کرد، کمبود نداشت.» پس شما نیز باید شریک نیازهای دیگران بشوید.

۱۴:۸
اعما ۳۵:۳۴:۴

۱۵:۸
خرو ۱۸:۱۶

^{۱۶} خدا را شکر که او در دل تیطوس نیز همان علاقه را ایجاد کرده که ما نسبت به شما داریم.^{۱۷} وقتی از او خواهش کردم که نزد شما بیاید، با شادی پذیرفت. در واقع، او چنان مشتاق دیدار شما بود که خود از قبل تصمیم به آمدن داشت.^{۱۸} همراه تیطوس، برادر دیگری را نیز می‌فرستم که همه کلیساها او را بخاطر خدماتش به خداوند و موعظه پیغام انجیل، می‌شناسند و احترام می‌گذارند.^{۱۹} کلیساها نه فقط او را احترام می‌کنند، بلکه او را بعنوان همسفر ما تعیین کرده‌اند تا با هم، این هدایا را به اورشلیم ببریم. این خدمت باعث جلال خداوند

۱۶:۸
قرن ۱۴:۳ و ۱۳:۲

۱۷:۸
قرن ۱۸:۱۲

۱۸:۸
قرن ۱۸:۱۲

۱۹:۸
اعما ۲۳:۱۴
قرن ۳:۱۶

مرقس ۴۱:۱۲-۴۴). مطابق با این معیار، نحوه دادن کلیسای مقدونیه بی‌نظیر بود.

۱۲:۸ پولس می‌فرماید: «خدا انتظار ندارد که شما بیش از توانایی خود هدیه بدهید، بلکه تا آن حد که می‌توانید.» هدیه دادن ایثارگرانه باید توأم با مسؤولیت باشد. پولس از ایمانداران می‌خواهد تا سخاوتمندانه هدیه بدهند، اما نه آنقدر که خانواده و وابستگان خود را در محرومیت نگه دارد.

۱۸:۸-۲۱ پولس برای رساندن هدایا به مقصد، بیش از یک نفر را برگزید تا هیچ سوء ظنی پیش نیاید. افرادی که پولس فرستاد اشخاص شناخته‌شده‌ای بودند. جای نگرانی برای کلیسا وجود نداشت که مبدا آنها معلمین دروغین باشند یا از هدایا سوء استفاده کنند.

۱۱:۸ معیار شما برای مقدار هدیه‌ای که می‌دهید، چیست؟ پولس به کلیسای قرتس چند دستورالعمل داد تا طبق آنها عمل کنند: (۱) هر کس باید به قولی که داده است عمل کند (۱۰:۸ ؛ ۳:۹)؛ (۲) هر کس باید در حد توانایی خود هدیه بدهد (۱۲:۸ ؛ ۶:۹)؛ (۳) هر کس باید خودش تصمیم بگیرد که چقدر هدیه بدهد (۷:۹)؛ و (۴) هر کس باید به میزانی که خدا به او داده است، هدیه بدهد (۱۰:۹). خدا به ما می‌دهد پس ما هم می‌توانیم به دیگران بدهیم.

۱۲:۸ نحوه دادن مهم‌تر است از مقدار آن. اگر فقط می‌توانیم هدیه کوچکی بدهیم، نباید ناراحت بشویم. خدا به این توجه دارد که ما به چه نحو از دارایی خود برای هدیه دادن استفاده می‌کنیم (مراجعه کنید به

خواهد شد و نیز میزان علاقه ما را برای کمک به مؤمنین نیازمند، نشان می‌دهد. ^{۲۰} در ضمن وقتی با هم سفر کنیم، دیگر کسی به ما سوءظن نخواهد داشت، زیرا مواظبیم که مبدا کسی درباره نحوه جمع‌آوری و استفاده از این هدایای سخاوتمندانه، از ما ایراد بگیرد. ^{۲۱} البته خدا می‌داند که ما درست‌کاریم؛ اما می‌خواهیم دیگران نیز این را بدانند. از اینروست که چنین ترتیبی داده‌ایم. ^{۲۲} برادر دیگری را نیز نزد شما می‌فرستم که همواره کوشایی و جدیت او را در خدمات و کارهای گوناگون دیده‌ایم. حال که میزان علاقه و تمایل شما را برای کمک به دیگران به او گفته‌ام، اشتیاقش برای آمدن نزد شما بیشتر شده است. ^{۲۳} اما اگر کسی پرسد که تیطوس کیست، بگویید که او همکار من است و برای کمک به شما آمده است. درباره آن دو برادر نیز می‌توانید بگویید که نمایندگان کلیساهای این منطقه هستند و همواره باعث افتخار نام مسیح بوده‌اند. ^{۲۴} پس خواهش می‌کنم محبتی را که نسبت به من دارید، به ایشان نیز ابراز دارید و از آنان به گرمی پذیرایی کنید تا همه کلیساهای بدانند که بی‌دلیل به شما افتخار نکرده‌ایم.

۲۱:۸

امث ۴:۳

روم ۱۷:۱۲

فیل ۸:۴

۱ پط ۱۲:۲

۲۳:۸

فیل ۲۵:۲

۲۴:۸

۱ قرن ۴:۷

خدا کسی را دوست دارد که از روی میل کمک می‌کند

۹ البته تصور نمی‌کنم یادآوری این مسئله، یعنی کمک به مؤمنین، ضرورتی داشته باشد، چون می‌دانم که شما خودتان چه اشتیاقی برای انجام این خدمت دارید. من با افتخار، به مؤمنین اهل مقدونیه گفته‌ام که شما از سال گذشته آماده کمک بوده‌اید. در واقع، همین شور و شوق شما بود که بسیاری از ایشان را برانگیخت تا اقدام به کمک نمایند. ^۳ اما از آنجا که به آنان گفته‌ام که هدایایتان آماده خواهد بود، اینک این برادران را می‌فرستم تا از این امر اطمینان حاصل کنم، مبدا تعریف‌هایی که از شما در این باره کرده‌ایم، باطل شود. ^۴ زیرا اگر بعضی از مؤمنین مقدونیه همراه من بیایند و ببینند که بعد از آن همه تعریف، هنوز هدایایتان آماده نیست، آنگاه هم ما شرمنده خواهیم شد، هم شما!

۱:۹

روم ۲۶:۱۵

۱ قرن ۱:۱۶

غلا ۱۰:۲

۱ تس ۹:۴

۲:۹

۱ قرن ۱۷:۶-۸

۳:۹

۱ قرن ۲:۱۶

^۵ پس لازم دیدم که از این برادران خواهش کنم که پیش از من بیایند و هدایایی را که وعده داده بودید، آماده سازند. به این ترتیب، هنگام آمدن من،

۵:۹

۱۱:۳۳ پیدا

به فقرا حکم کتاب مقدس را به مرحله اجرا بگذاریم. **۴۳:۹** پولس به قرن‌تیاں یادآوری می‌کند تا تعهدی را که داده بودند، به انجام رسانند (همچنین مراجعه کنید به ۱۰:۸-۱۲). او آنها را در انجام قولی که داده بودند، مسؤول می‌داند.

۱:۹ صدقه و هدیه دادن در مذهب یهود بسیار مهم بود زیرا آنها با شریک شدن در احتیاجات فقرا نشان می‌دادند که افراد مؤمنی هستند. امروز مسیحیان این اصل اساسی را فراموش کرده‌اند. البته هدیه دادن به کلیساهای سازمانهای مسیحی حائز اهمیت است، اما باید با کمک

کمک‌هایتان آماده خواهد بود، و این نشان خواهد داد که شما نه از روی اجبار، بلکه از روی میل هدیه داده‌اید.

۶ فراموش نکنید که هر که کم بکارد، کم نیز درو خواهد کرد؛ و هر که زیاد بکارد، زیاد درو خواهد کرد. پس اگر کم بدهید، کم نیز دریافت خواهید کرد. ۷ کسی را مجبور نکنید که بیش از آنچه قلباً در نظر دارد، بدهد بلکه بگذارید همانقدر که مایل است، بدهد زیرا خدا کسی را دوست دارد که از روی میل کمک می‌کند. ۸ اما خدا قادر است هر نعمتی را بیش از نیازتان به شما عطا فرماید، تا نه فقط احتیاجات خودتان برآورده شود، بلکه از مازاد آن بتوانید برای خدمات نیکوکارانه و کمک به دیگران استفاده کنید. ۹ چنانکه کتاب آسمانی می‌فرماید: «مرد خدا با گشاده دستی نیازمندان را دستگیری می‌کند و محبت و نیکو کاری او همواره مایهٔ مباهات او خواهد بود.»

۱۰ اما خدا که برای کشاورز بذر آماده می‌کند تا بکارد و درو کند و بخورد، به شما نیز بذر فراوان عطا خواهد کرد تا بکارید، و محصولتان را فزونی خواهد داد تا بتوانید از آن هر چه بیشتر برای کمک به دیگران استفاده کنید. ۱۱ بلی، خدا به فراوانی به شما عطا خواهد کرد تا شما نیز با سخاوت به دیگران کمک کنید. و آنگاه که هدایای شما را به آنانی که نیازمندند برسانیم، بخاطر نیکو کاری شما، خدا را سپاس خواهند گفت. ۱۲ بنابراین، از هدایای شما دو نتیجهٔ نیکو حاصل می‌شود: یکی آنکه احتیاجات مؤمنین برطرف می‌گردد، و دیگر آنکه باعث می‌شود بسبب آن، خدا را شکر کنند. ۱۳ کسانی که به آنان کمک می‌کنید، نه فقط برای هدایای سخاوتمندانه‌ای که به ایشان و همگان می‌دهید، شاد می‌شوند بلکه خدا را نیز سپاس می‌گویند، چون این کار شما ثابت می‌کند که اعمالتان به

۶:۹

امت ۲۴:۱۱ : ۱۷:۱۹

لو ۳۸:۶

غلا ۹:۱۷:۶

۷:۹

خرو ۵:۳۵

تش ۱۰:۱۵-۷

روم ۸:۱۲

قرن ۱۲:۸

۸:۹

امت ۲۷:۲۸

فیل ۱۹:۴

۹:۹

مز ۹:۱۱۲

۱۰:۹

هو ۱۲:۱۰

متی ۱:۶

۱۱:۹

قرن ۱۱:۱ : ۱۶:۴

۱۲:۹

قرن ۱۴:۸

۱۳:۹

متی ۱۶:۵

عبر ۱۶:۱۳

۶-۸ اگر مردم در فکر داشتن پول کافی برای رفع احتیاجاتشان باشند، ممکن است در هدیه دادن به خدا گشاده‌دست نباشند و در این کار تردید کنند. پولس به قرتیان اطمینان می‌دهد که خدا قادر است احتیاجاتشان را برطرف کند. کسی که کم هدیه می‌دهد، کم دریافت خواهد کرد. نگذارید کمی ایمان باعث شود که نتوانید با گشاده‌دستی و آزادانه هدیه دهید.

۹-۱۰ خدا به ما ثروت می‌دهد تا صرف او کنیم. پولس از مثال بذر استفاده می‌کند تا توضیح دهد که ثروتی را که خدا به ما می‌دهد نباید پنهان کرد، و نباید آن را سبک‌سرانه تباه کرد یا به باد داد، بلکه باید کاشته شود تا محصول بیشتری به‌بار آورد. اگر آنچه را که خدا به ما داده است صرف کار او بکنیم، او ما را حتی بیشتر از آنچه که به او داده‌ایم، لبریز می‌کند.

۹:۱۲ پولس تأکید می‌کند که کسانی که سخاوتمندانه برای کار خدا هدیه می‌دهند، پاداشی آسمانی تعلق خواهد گرفت. ما نباید انتظار داشته باشیم که از طریق هدیه دادن ثروتمند بشویم؛ پاداشی که پولس از آن سخن می‌گوید، گنج آسمانی است (به تعلیم عیسی در این باره در متی ۱۹:۶-۲۱ مراجعه کنید).

۹:۱۳ و ۱۴ پولس خاطر نشان می‌سازد کسانی که هدایای شما را دریافت می‌کنند، شاد خواهند شد و برای لطف بی‌پایان و عجیب خدا که در شما جلوه‌گر شده، با اشتیاق و محبتی عمیق برای شما دعا خواهند کرد. این نتیجه غیرقابل پیش‌بینی هدیه دادن است، یعنی وقتی شما به دیگران برکت می‌دهید، خودتان برکت می‌یابید. هدیه دادن تجربه زیبایی است که فقط افراد سخاوتمند بطور کامل از آن بهره‌مند می‌شوند.

اندازه اعتقاداتان، نیکو و صحیح است.^{۱۴} ایشان بسبب لطف بی‌پایان و عجیب خدا که در شما جلوه گر شده، با اشتیاق و محبتی عمیق برای شما دعا می‌کنند.^{۱۵} خدا را شکر برای هدیه‌اش عیسی مسیح، هدیه‌ای عالی که با کلمات قابل وصف نیست!

۱۵:۹
یعقو ۱: ۱۷

۴- پولس از رسالت خود دفاع می‌کند اقتدار پولس را بی‌اعتبار کرده بودند

۱۰ حال، با همان آرامی و مهربانی مسیح از شما درخواستی می‌کنم. بلی، این درخواست را همان پولس می‌کند که برخی از شما درباره‌اش می‌گویید: «وقتی از ما دور است نامه‌های تهدیدآمیز می‌نویسد، اما وقتی نزد ماست جرأت نمی‌کند حتی سخنی بگوید!»^۱ درخواست من اینست که کاری نکنید که وقتی نزد شما می‌روم، با خشونت با شما رفتار کنم. نمی‌خواهم کار بجایی بکشد که مجبور شوم بعضی از شما را تنبیه کنم، یعنی آنانی را که تصور می‌کنند کارها و سخنان من، غیرروحانی و انسانی است.^۳ گرچه من یک انسان عادی و ضعیف هستم، اما برای پیروزی در مبارزات روحانی خود، از نقشه‌ها و روشهای انسانی استفاده نمی‌کنم. ^۴ من قلعه‌های شیطان را با اسلحه نیرومند الهی در هم می‌کوبم؛ نه با اسلحه انسانی و دنیوی! ^۵ با این سلاح‌های روحانی، هر فلسفه و تفکر پوچ را که برضد خداست، در هم می‌شکنیم و هر مانعی را که نمی‌گذارد مردم به خدا نزدیک شوند، از میان برمی‌داریم؛ و مخالفین را اسیر می‌کنیم و به حضور خدا باز می‌گردانیم و به اشخاصی تبدیل می‌کنیم که قلباً مطیع مسیح باشند.^۶ اما نخست باید این اسلحه را در مورد خود شما بکار گیرم تا کاملاً مطیع و تسلیم مسیح شوید؛ آنگاه آن را علیه عصیانگران نیز بکار خواهیم برد!^۷ اشکال شما در اینست که به ظاهر من نگاه می‌کنید و در نتیجه فقط ضعف و ناتوانی می‌بینید، اما به مسایل باطنی توجهی ندارید. با اینهمه، اگر کسی از شما

۱:۱۰
اقرن ۳:۲
اقرن ۱۰:۱۰

۲:۱۰
اقرن ۲۱:۸، ۴
اقرن ۱۷:۱ : ۲:۱۳

۴:۱۰
ار ۱۰:۱
اقرن ۷:۹
افس ۱۳:۶-۱۷
اتسا ۵:۸
۵:۱۰
اش ۱۱:۲
اقرن ۱۹:۱ : ۱۹:۳

۶:۱۰
اقرن ۹:۲ : ۱۵:۷
۲:۱۳

۷:۱۰
یو ۲۴:۷
اقرن ۱:۹ : ۳۷:۱۴
اقرن ۱۱:۲۳
ایو ۴:۶

افسیسیان ۱۳:۶-۱۸)؛ در مقابله با غرور که مانع برقراری رابطه بین انسان و خدا می‌شود، ممکن است وسوسه بشویم از روشهای خودمان استفاده کنیم. اما هیچ چیز مثل اسلحه‌های خدا نمی‌تواند این موانع را از میان بردارد.
۱۰:۷-۹ پولس بخاطر مخالفت‌هایی که چندین نفر از کلیسای قرتنس با او کرده بودند، اقتدار خود را به آنها یادآوری می‌کند. معلمین دروغین این عده را تشویق می‌کردند تا اعتنایی به پولس نکنند؛ از این رو او می‌خواست قرن‌تین را از بدعت محفوظ نگه دارد.

۱۰:۷ از ۸:۷-۱۶ متوجه می‌شویم که اکثر ایمانداران قرتنس طرفدار پولس بودند. با این حال، عده قلیلی همچنان به او تهمت می‌زدند و می‌گفتند که او در نامه‌هایش با جرأت است اما شخصاً هیچ اقتداری ندارد. فصل‌های ۱۰ تا ۱۳ اختصاص دارد به پاسخ پولس به این عده.
۱۰:۳-۶ یک مسیحی باید کدام روش را بکار گیرد، روش الهی یا انسانی؟ پولس به ما اطمینان می‌دهد که اسلحه‌های نیرومند خدا یعنی دعا، ایمان، امید، محبت، کلام خدا، و روح القدس، پر قدرت و مؤثر هستند (مراجعه کنید به

ادعا می کند که از جانب مسیح، صاحب قدرت و اختیاری است، یقیناً من نیز می توانم چنین ادعایی بکنم.^۸ اما من این قدرت و اختیار را برای کمک به شما بکار برده ام، نه برای آزارتان. شاید تصور کنید که به اختیارات خود بیش از حد افتخار می کنم؛ اما چنین نیست، زیرا می توانم همه ادعاهای خود را ثابت کنم.^۹ این را می نویسم تا گمان نکنید که وقتی در نامه هایم سرزنشتان می کنم، قصدم فقط ترساندن شماست و بس.^{۱۰} زیرا بعضی می گویند: «به نامه هایم اهمیت ندهید! آنچه می نویسد، سنگین است و اجرایش دشوار. اما وقتی به اینجا آمد، خواهید دید که شخصیت چندان نیرومندی ندارد و موعظه هایم نیز از خودش ضعیف تر هستند!»^{۱۱} پس این بار که بیایم، حضوراً هم مانند نامه هایم، خشن و سختگیر خواهم بود.

۱۰:۱۰

اقرن ۱۷:۱ : ۳:۲

اقرن ۱۱:۶

غلا ۱۳:۴

۱۲:۱۰

اقرن ۱:۳ : ۱۲:۵

۱۳:۱۰

روم ۳:۱۲

۱۴:۱۰

اقرن ۱:۹

۱۵:۱۰

روم ۲۰:۱۵

تسا ۳:۱

۱۶:۱۰

اعما ۲۱:۱۹

^{۱۲} البته گمان نکنید که من نیز مانند این آقایان به خودستایی خواهم پرداخت. اشکال این آقایان اینست که خود را با یکدیگر مقایسه می کنند، و خود را با معیارهایی که خودشان تعیین کرده اند ارزیابی می کنند. چه کار احمقانه ای!^{۱۳} ولی ما به اختیارات و به آنچه متعلق به ما نیست، افتخار نمی کنیم؛ بلکه در محدوده کارهایی افتخار می کنیم که خدا توسط ما انجام داده است، محدوده ای که شامل خدمت در میان شما نیز می گردد.^{۱۴} پس وقتی ادعا می کنیم که اختیاراتی در مورد شما داشته، و حقی به گردن شما داریم، پا را از حد خود فراتر نمی گذاریم، چون طبق نقشه خدا، پیغام خدا را نخست ما به شما رساندیم.^{۱۵} در ضمن هرگز نخواسته ایم زحماتی را که دیگران برای شما کشیده اند، به خود نسبت دهیم و به آنها افتخار کنیم، بلکه آرزوی ما اینست که ایمانتان رشد کند و در چهارچوب همان نقشه خدا، خدمت ما در میان شما گسترش یابد.

^{۱۶} پس از آن می توانیم پیغام انجیل را به شهرهای دورتر از شما هم برسانیم، به شهرهایی که تابحال کسی این پیغام را به آنجا نرسانیده است؛ به این ترتیب مانند برخی وارد قلمرو کار دیگران نمی شویم و به کار دیگران افتخار نمی کنیم.

۱۰:۱۰ مقایسه کنند نه با خدا. وقتی ما خود را با دیگران مقایسه می کنیم، ممکن است احساس غرور به ما دست دهد چون فکر می کنیم از دیگران برتر هستیم. اما وقتی خود را با معیارهای خدا می سنجیم، معلوم می شود که ما آنطور که باید نیک نیستیم. در فکر این نباشید که دیگران چگونه زندگی می کنند. بلکه دائماً کیفیت زندگی خود را با آنچه که خدا از شما انتظار دارد، ارزیابی کنید و زندگی خود را با زندگی عیسی مسیح مقایسه نمایید.

۱۰:۱۰ ظاهراً پولس واعظ پر قدرتی نبود (گرچه بسیار عالی بحث می کرد). اما او با سرسپردگی به دعوت خدا پاسخ گفت و مسیحیت را به امپراطوری روم شناساند (موسی نیز در سخن گفتن دچار مشکل بود. ظاهراً توانایی در موعظه کردن از شرایط اولیه برای یک رهبر پر قدرت نیست!).

۱۳:۱۰ پولس از معلمین دروغینی انتقاد می کند که سعی داشتند برای اثبات نیکی خود، خود را با دیگران

۱۷ چنانکه کتاب مقدس می‌فرماید: «اگر کسی می‌خواهد به چیزی افتخار کند، به آنچه خداوند کرده است فخر نماید، نه به آنچه خودش انجام داده است.»^{۱۸} زیرا مهم آن نیست که شخص از خود و از کارهایی که انجام داده است تعریف و تمجید کند، بلکه مهم آنست که خداوند او را تحسین نماید.

۱۷:۱۰
ار ۲۴:۹
اقرن ۳۱:۱
۱۸:۱۰
امث ۲:۲۷

پولس و رسولان دروغین

۱۱ امیدوارم با این سخنان جاهلانه، شما را خسته نکرده باشم. خواهش می‌کنم تحمل کنید و بگذارید هر چه در دل دارم بگویم.^۲ همان غیرت و علاقه‌ای را که خدا نسبت به شما دارد، من نیز در دل خود احساس می‌کنم. همین غیرت و علاقه باعث می‌شود که برای شما نگران باشم، نگران از اینکه مبدا غیر از مسیح، به دیگری نیز دل ببندید. زیرا آرزوی من اینست که شما مانند دوشیزه‌های پاکدامن باشید که عشق و محبت خود را فقط برای کسی نگاه می‌دارد که با او ازدواج خواهد کرد.^۳ اما می‌ترسم که شما از محبت و اخلاصی که نسبت به مسیح دارید، منحرف شوید، درست همانطور که شیطان در باغ عدن حوا را فریب داد.^۴ ترس من به این سبب است که شما خیلی ساده و زودباورید و هر کس هر چه بگوید، فوراً باور می‌کنید. حتی اگر عیسای دیگری را معرفی کنند، غیر از آنکه ما به شما معرفی کردیم، یا درباره روح دیگری سخن گویند، غیر از آن روح القدس که خدا

۱:۱۱
اقرن ۱۳:۵
۲:۱۱
هو ۱۹:۲
اقرن ۱۵:۴

۳:۱۱
پیدا ۴:۳
یو ۴:۸
اتسا ۵:۳
اتیمو ۱:۳ : ۱:۴
۲ پطر ۱۷:۳
یهو ۴
مکا ۹:۱۲
۴:۱۱
روم ۱۵:۸
غلا ۸-۶:۱

اولویت زندگی شما باشد؟ چطور می‌توانید مشغله‌هایی را که مانعی هستند در برابر سرسپردگی کامل به مسیح، به حداقل ممکن رسانید؟

۱۱:۴۳ ایمانداران قرن‌تس فریب سخنان جذاب و پیامهایی را خورده بودند که بگونه‌ای شیوا و قابل فهم بیان می‌شد. امروز تعالیم دروغین بسیاری وجود دارد که بنظر قابل فهم می‌آیند. به سادگی حرف کسانی را که با موضع مقتدرانه‌ای صحبت می‌کنند یا از چیزهایی سخن می‌گویند که باب میل شماست، باور نکنید. کتاب مقدس را کاوش کنید و سخنان افراد را با کلام خدا مطابقت دهید. کتاب مقدس باید راهنمای معتبر شما در برابر تمام تعالیم باشد.

۴:۱۱ معلمین دروغین حقایق مربوط به مسیح را تحریف می‌کردند و موعظه‌های آنها منتهی می‌شد به مسیحی دیگر، روحی دیگر، و راهی دیگر برای نجات. از آنجا که کتاب مقدس، کلام عاری از اشتباه خداست، کسانی که چیزی مغایر با کتاب مقدس تعلیم می‌دهند، هم در اشتباهند و هم دیگران را منحرف می‌سازند.

۱۷:۱۸ وقتی کار خوبی می‌کنیم، می‌خواهیم آن را برای دیگران بازگو کنیم، یا دوست داریم مورد قدردانی قرار بگیریم. اما این کار خطرناکی است چون می‌تواند به غرور کاذبی منتهی شود. آیا بهتر نیست که خدا ما را تحسین کند تا انسان؟ جالب است که این دو معمولاً با هم مغایرت دارند. تحسین شدن از سوی خدا به معنای از دست دادن تعریف و تمجید انسانی است. چطور باید متفاوت زندگی کنید تا خدا شما را تحسین کند؟

۱۱:۳ تعالیم نادرست این خطر را بوجود آورده بود که قرن‌تین از محبت و اخلاصی که نسبت به مسیح داشتند، منحرف شوند. پولس نمی‌خواست ایمانداران محبت ساده خود را نسبت به مسیح از دست بدهند. اگر در زندگی خود مسائلی داشته باشیم که توجه ما را از ایمانمان منحرف می‌سازند، ممکن است اولویت دادن به ایمان بسیار دشوار شود. همانطور که حوا با گوش کردن به حرف مار هدف را گم کرد، ما هم اگر زندگی‌مان پر از چیزهای مغایر با خدا باشد، هدف را گم خواهیم کرد. آیا چیزی در زندگی شما هست که نمی‌گذارد مسیح در

اعتبارنامه‌های پولس	۱:۱ ؛ ۲۱:۱ ؛ ۱:۴
یکی از بزرگترین مشکلات پولس در رابطه با کلیسای قرنتس این بود که آنها به او در حد یک واعظ خجالتی می‌نگریستند؛ به همین دلیل آنها توصیه‌های او را در نامه‌هایش و در ملاقات‌هایی که از آنان می‌کرد، جدی نمی‌گرفتند. پولس در رساله دوم به قرنتیان به این موضوع پرداخته، اعتبارنامه‌های خود را بعنوان رسول مسیح بر می‌شمارد و بیان می‌کند که چرا آنها باید توصیه‌های او را بکار بندند.	۲:۴ ؛ ۱۸:۱ ۱۲:۱ ۱۴و۱۳:۱ ۲۲:۱ ۴:۲ ؛ ۱۱:۶ ؛ ۱۱:۱۱ ۱۷:۲ ۳و۲:۳ ۴:۳ ؛ ۱۲:۶ ۱۶:۱،۴ ۲:۴ ۵:۴ ۱۲-۸:۴ ؛ ۴:۶ و ۵، ۹ و ۱۰ ۱۱:۵ ۱۲:۵ ۵-۱۸:۲۰ ۳و۴:۳ ۶:۶ ۷:۶ ۸:۶ ۲:۷ ؛ ۷:۱۱-۹
او مأموریت خود را از خدا دریافت کرد و به راستی سخن می‌گفت در رفتار با آنها صادق، بی‌ریا و فقط به خدا متکی بوده است نامه‌هایش روشن و واضح بوده است روح خدا در او بوده است ایمانداران قرنتس را دوست داشته است درستکار بوده و با قدرت مسیح سخن گفته است به آنها خدمت کرده و موجب دگرگونی زندگی آنها شده است زندگی‌اش الگویی برای ایمانداران بوده است هرگز دست از کار نکشیده است کتاب مقدس را به درستی تعلیم داده است مسیح در مرکز پیام او قرار داشته است بخاطر تعلیم انجیل متحمل جفا شده است کوشیده است تا مردم را بسوی نجات هدایت کند و خدا را بخشنود سازد او درستکار بوده و نیت پاکی داشته است سفیر مسیح بوده و دعوت شده تا انجیل را اعلان کند کوشیده است زندگی پاکی داشته باشد تا مانع کسانی نشود که می‌خواهند به خدا ایمان آورند زندگی پاک و بینش روحانی داشته و نسبت به قرنتیان صبور بوده است راستگو و پر از قدرت خدا بوده است همیشه نسبت به خدا وفادار بوده است هرگز کسی را فریب نداده، کسی را گمراه نساخته، یا از کسی سوء استفاده نکرده است هدایای جمع‌آوری شده را با امانت و صداقت به اورشلیم رسانده است در کار خدا از اسلحه‌های خدا استفاده کرده است نه از روشهای خودش قدرت و اقتدار مسیح را داشته است در صدد برآمده است تا خود را با معیارهای خدا ارزیابی کند، نه اینکه خود را جلال دهد او از اقتدار و اختیار برخوردار بوده است چون او انجیل را به آنها آموخته است بخاطر عملی ساختن دعوتش، متحمل دردها و خطرات شده است از رؤیای حیرت‌انگیزی برخوردار بوده است «خاری در جسم» که خدا نخواست او را از آن رهایی دهد، موجب شده بود که همیشه فروتن بماند معجزات در میان آنها بظهور رسانده است همیشه بر آن بوده که دیگران را از نظر روحانی تقویت و بنا کند پر از قدرت خدا بود او از امتحان سربلند بیرون آمده است همیشه در این فکر بوده که فرزندان روحانی‌اش ایمانداران بالغی شوند	۲۱و۲۰:۸ ۶-۱:۱۰ ۸و۷:۱۰ ۱۳و۱۲:۱۰ ۱۵و۱۴:۱۰ ۳۳-۲۳:۱۱ ۴-۲:۱۲ ۱۰-۷:۱۲ ۱۲:۱۲ ۱۹:۱۲ ۴:۱۳ ۶و۵:۱۳ ۹:۱۳

به شما عطا کرده، و یا راه دیگری برای نجات پیش پای شما قرار دهند، شما همه را باور می‌کنید.

^۵ تصور نمی‌کنم این آقایان محترم که خود را فرستادگان برگزیده خدا می‌دانند، چیزی بیشتر از من داشته باشند. ^۶ من حتی اگر سخنران خوبی نباشم، اما در شناخت حقایق روحانی چیزی کم ندارم، و شما نیز متوجه این نکته شده‌اید، زیرا این امر را بارها ثابت کرده‌ام.

^۷ آیا گناه کردم که پیام انجیل را بدون دریافت هیچ کمک مالی، به شما اعلام کردم؟ آیا خطا بود که خود را حقیر ساختم تا شما سرافراز شوید؟ ^۸ در عوض، کلیساهای دیگر را «غارت» کردم، و در تمام مدتی که نزد شما بودم، از هدایای این کلیساهای امرار معاش کردم تا بتوانم بدون گرفتن کمکی از شما، به شما خدمت کنم؛ و زمانی که این هدایا تمام شد و دیگر چیزی برای گذران زندگی نداشتم، باز دست کمک بسوی شما دراز نکردم، زیرا مسیحیان مقدونیه برایم هدیه آوردند. تابحال از شما دیناری نخواستهم و هرگز نیز نخواهم خواست. ^۹ به آن راستی مسیح که وجود مرا فرا گرفته، سوگند که این موضوع را در سراسر یونان با افتخار به همه اعلام خواهم کرد. ^{۱۱} شاید فکر کنید که چرا! آیا به این دلیل که شما را دوست ندارم؟ نه! خدا می‌داند که چقدر شما را دوست دارم. ^{۱۲} اما به این روش خود ادامه خواهم داد و کمکهای مالی شما را نخواهم پذیرفت، تا آنانی که ادعا می‌کنند که همانند ما خدا را خدمت می‌کنند، امکان چنین ادعایی را نداشته باشند.

۵:۱۱

۱۱:۱۲ قرن ۲

غلا ۲:۶

۶:۱۱

۱۰:۱۰ قرن ۲

افس ۳:۴

۷:۱۱

اعما ۳:۱۸

۱۳:۱۲ قرن ۲

۹:۱۱

۱۴:۱۲ قرن ۲

۱۱:۱۱

۱۵:۱۲ : ۳:۷ قرن ۲

۱۲:۱۱

۱۲:۹ قرن ۲

مبلغ زیادی مطالبه کند، یک واعظ متوسط کمی کمتر، و یک واعظ بد باید به رایگان موعظه کند. معلمین دروغین احتمالاً اینطور استدلال می‌کردند که چون پولس هیچ دستمزدی برای موعظه‌هایش مطالبه نمی‌کند، پس باید تازه کار و فاقد اقتدار و اختیار باشد. امروز ایمانداران باید مراقب باشند و خیال نکنند هر واعظی که مشهور است و مبلغ زیادی پول دریافت می‌کند، پیام بهتری دارد.

۷:۱۱-۱۲ پولس این حق را داشت که از سوی کلیسای قرنتس حمایت مالی شود. عیسی خودش تعلیم داد که زندگی کسی که خدا را خدمت می‌کند، باید از جانب کسانی که خدمت می‌شوند، تأمین شود (متی ۱۰:۱۰). اما پولس فکر کرده بود که دریافت حق‌الزحمه از قرن‌تینان می‌توانست سوء تعبیرهایی بدنبال داشته باشد. معلمین دروغین زیادی وجود داشتند که امیدوار بودند سود خوبی از وعظ کردن بدست آورند (۱۷:۲)، و ممکن بود پولس هم جزو یکی از آنها بشمار آید. پولس کاملاً خود را از این معلمین دروغین جدا کرده بود.

۶:۱۱ پولس این متفکر برجسته، احتمالاً سخنوری نبوده که بیانی مجذوب‌کننده داشته باشد. او گرچه خدمت چشمگیری داشت (مراجعه کنید به اعمال فصل ۱۷)، اما مانند بسیاری از معلمین دروغین که احتمالاً فن سخنوری را در مدارس یونانی فرا گرفته بودند، چنین آموزشهایی نگرفته بود. پولس به ارائه ساده انجیل اعتقاد داشت (مراجعه کنید به ۱۱ قرن‌تینان ۱:۱۷)؛ اما بعضی این را به حساب طرز تفکر ساده و غیرفلسفی او می‌گذاشتند. از این رو معلمین دروغین اغلب از نحوه بیان او علیه خودش سود می‌جستند. در تمام تعالیم و موعظه‌های خود باید به این نکته توجه داشته باشید که محتوا بسیار مهم‌تر است از نحوه بیان. اگر اصول سخنوری به روشن شدن پیام کمک نکنند، به درد نخواهند خورد. بیان ساده و روشنی که به درک شنوندگان کمک کند، از ارزش زیادی برخوردار است.

۷:۱۱ احتمالاً قرن‌تینان فکر می‌کردند که خوب یا بد بودن یک واعظ را می‌توان از روی مقدار پولی که دریافت می‌کند، سنجید. به این ترتیب که یک واعظ خوب باید

۱۳:۱۱ این قبیل افراد هرگز از جانب خدا فرستاده نشده‌اند. ایشان فریبکارانی هستند
غلا ۷:۱
مکا ۲:۲
۱۴:۱۱ اما جای تعجب نیست. چون اگر شیطان می‌تواند خود را بصورت فرشته نور
مکا ۹:۱۲
۱۵:۱۱ درآورد،^{۱۵} خدمتکارانش نیز می‌توانند خود را به شکل خدمتگزاران خدا
روم ۶:۲ : ۸:۳
فیل ۱۹:۳ درآورند. اما سرانجام، ایشان به سزای اعمال زشت خود خواهند رسید.

زحمات زیادی که پولس متحمل شد

۱۷:۱۱ بار دیگر خواهش می‌کنم که گمان نکنید سخنان من از روی بی‌عقلی است.
قرن ۴:۷
۱۸:۱۱ حتی اگر چنین فکر می‌کنید، باز به سخنان من بی‌عقل توجه کنید و بگذارید من
فیل ۳:۳ نیز مانند آنان، کمی خودستایی کنم.^{۱۷} و^{۱۸} البته خودستایی شایسته خدمتگزار
خداوند نیست؛ اما برای اینکه بتوانم خود را با آنانی که دائماً نزد شما از خود
تعریف و تمجید می‌کنند، مقایسه نمایم، من نیز راه احمقانه‌ء ایشان را در پیش
می‌گیرم.

۲۰:۱۱ شما که خود را چنین عاقل می‌پندارید، چگونه با اشتیاق به گفته‌های این
غلا ۴:۲ : ۹:۴ نادانان گوش می‌دهید؟ ناراحت هم نیستید که شما را اسیر خود می‌کنند، هر چه
دارید از چنگتان درمی‌آورند، از سادگی شما سوءاستفاده می‌نمایند، خودنمایی
می‌کنند و رفتار توهین آمیز دارند!^{۲۱} با شرمساری اعتراف می‌کنم که ما در
مقایسه با این افراد، آنقدر نیرومند و جسور نبوده‌ایم که بتوانیم چنین رفتاری با
شما داشته باشیم!

۲۲:۱۱ اما بار دیگر از روی بی‌عقلی می‌گویم که آنان به هر چه ببالند، من نیز می‌توانم ببالم.
اعما ۳:۲۲
روم ۱:۱۱
فیل ۵:۳ آیا به این فخر می‌کنند که عبرانی هستند؟ من نیز هستم! می‌گویند اسرائیلی و قوم

فریبکارانه سوق داده است. احساس ما به تنهایی نمی‌تواند راهنمای دقیقی برای تشخیص پیروان راستین مسیح از معلمین دروغین باشد. بنابراین چاره کار اینست که از خود این سؤالات را بکنیم: (۱) آیا تعالیم آنان با کتاب مقدس مطابقت دارد (اعمال ۱۱:۱۷)؟ (۲) آیا آنان تأیید می‌کنند که عیسی مسیح خدایی است که بصورت انسان به جهان آمد تا مردم را از گناهانشان نجات دهد، و آیا به این حقیقت شهادت می‌دهند (۱ یوحنا ۴:۱-۳)؟ (۳) آیا شیوه زندگی آنها با اصول اخلاقی کتاب مقدس هماهنگی دارد (متی ۲۳:۱۲-۳۷)؟

۲۳ و ۲۴:۱۱ پولس برای مقابله با اتهاماتی که معلمین دروغین به او زده بودند، نشان می‌دهد که برای رسول بودن دارای صلاحیت می‌باشد. او بسیار غمگین بود که می‌بایست چنین چیزهایی بنویسد، اما اگر ایمانداران جزو

۱۴:۱۱ در یک داستان معروف درباره ماجرای وسوسه شدن حوا، چنین آمده که شیطان خود را به شکل یک فرشته در آورد. شاید پولس این داستان را مد نظر داشته است. در هر حالت، واقعیت این است که شیطان، رئیس تاریکی (افسیان ۶:۱۲؛ کولسیان ۱:۱۳)، مدعی است که نماینده نور است. معلمین دروغین مدعی‌اند که پیام مسیح را اعلان می‌کنند، اما دروغ می‌گویند. به این ترتیب، ایشان نیز همان کار شیطان را تکرار می‌کنند.

۱۵ و ۱۴:۱۱ شیطان و خدمتگزارانش با زیبا و خوب و پاک نشان دادن خود، می‌توانند ما را فریب دهند. بسیاری از افراد ساده‌لوح بدنبال رهبران خوش‌بین می‌روند، که از کتاب مقدس نقل قول می‌کنند؛ اما بعد از مدتی متوجه می‌شوند که به مکاتب و عقایدی کشیده شده‌اند که آنان را از خانواده جدا کرده و به اعمال ضد اخلاقی و

بر گزیده خدا هستند؟ مگر من نیستم؟! می گویند که از نسل ابراهیم هستند؟ من نیز هستم! به این می بالند که مسیح را خدمت می کنند؟ گرچه به این نحو سخن گفتن، دیوانگی است، اما من خیلی بیشتر از ایشان به او خدمت کرده‌ام. من متحمل زحمات زیادتری شده‌ام؛ بیش از آنان به زندان افتاده‌ام، بیشتر شلاق خورده‌ام و دفعات بیشتری با مرگ روبرو شده‌ام.^{۲۴} مقامات یهودی پنج بار مرا محکوم به سی و نه ضربه شلاق کردند.^{۲۵} سه بار مرا با چوب زدند. یک بار سنگسار شدم. سه بار در سفرهای دریایی، کشتی مان غرق شد. یک شبانه روز با امواج دریا دست بگریبان بودم.^{۲۶} به نقاط دور دست و خسته کننده سفر کرده‌ام؛ طغیان رودخانه‌ها، حمله دزدان، آزار هموطنان یهودی و نیز آزار غیر یهودیان همواره مرا تهدید کرده است. در شهرها با خطر هجوم جمعیت خشمگین، و در بیابان و دریا با خطر مرگ روبرو بوده‌ام. در کلیساها نیز خطر کسانی که بدروغ ادعای برادری دارند، مرا تهدید کرده است.^{۲۷} با خستگی و مشقت و بی‌خوابی خو گرفته‌ام. گرسنگی و تشنگی کشیده‌ام و چیزی برای خوردن نداشته‌ام. بارها سرمای زمستان را بدون لباس کافی گذرانده‌ام.

^{۲۸} علاوه بر تمام اینها، باری دارم که روز و شب بر دوشم سنگینی می کند و آن احساس مسئولیتی است که برای تمام کلیساها دارم.^{۲۹} کیست از اعضای کلیسا که مرتکب اشتباهی شود و من در ناراحتی او شریک نباشم؟ کیست که دچار انحرافی شود و من با دل و جان خواهان کمک به او نباشم؟ کیست که برنجد و من ازدست کسی که باعث رنجش شده است، نسوزم.

۲۳:۱۱
روم ۳۶:۸
اقرن ۱۰:۱۵ ؛ ۲۳:۱۶
اقرن ۵:۴ و ۵

۲۴:۱۱
تث ۳:۲۵
۲۵:۱۱
اعما ۱۹:۱۴ ؛ ۲۲:۱۶ ؛ ۴۱:۲۷

۲۶:۱۱
اعما ۲۳:۹ ؛ ۵۰:۱۳ ؛ ۲۳:۱۹ ؛ ۵:۱۷ ؛ ۵:۱۴
۱۰:۲۳ ؛ ۳۱:۲۱
غلا ۴:۲

۲۷:۱۱
اقرن ۱۱:۴
اقرن ۵:۶
تسا ۹:۲

۲۸:۱۱
اعما ۱۸:۲۰
روم ۱۴:۱
۲۹:۱۱
اقرن ۲۲:۹

که معلمین دروغین هرگز نکردند. زحمات و صدماتی که بخاطر مسیح متوجه شما شده، شخصیت شما را ساخته، ایمانتان را به اثبات رسانده، و شما را برای خدمت به خداوند آماده کرده است.

۲۵:۱۱ راههای دریایی آن زمان به اندازه امروز بی‌خطر نبود. پولس در سه سفر دریایی با خطر غرق شدن کشتی مواجه شد، و در سفر به روم از راه دریا با سانحه دیگری روبرو شده بود (مراجعه کنید به اعمال فصل ۲۷). او تا زمان نوشتن این نامه، احتمالاً حداقل هشت یا نه سفر دریایی کرده بود.

۲۹ و ۲۸:۱۱ پولس اگرچه رسول بود و قدرت و اختیاری الهی برای موعظه انجیل داشت، اما نگران وضع تک‌تک افراد در کلیساهایی بود که خدمت کرده بود. اگر خدا شما را در مقام رهبری و اقتدار قرار داده است، با همان احساس همدلی و نگرانی که پولس نسبت به اعضای کلیسایش داشت، به وضع مردم رسیدگی کنید.

مخالفان او می‌شدند، ممکن بود با انجیلی هم که او موعظه می‌کرد مخالفت کنند. پولس در نامه‌اش به فیلیپیان نیز فهرستی از عواملی که او را برای رسول بودن ذیصلاح می‌کند، ارائه می‌دهد (مراجعه کنید به فیلیپیان ۴:۳-۸).

۲۳:۱۱-۲۹ پولس از اینکه معلمین دروغین قرتیان را تحت تأثیر خود قرار داده و آنها را فریب داده بودند، خشمگین بود (۱۱:۱۳-۱۵). بنابراین، او می‌بایست زحماتی را که برای خدمت به مسیح متحمل شده، بر شمارد تا از این راه، اعتبار و اقتدار خود را بار دیگر به اثبات رساند. برخی از این زحمات در کتاب اعمال ثبت شده است (اعمال ۱۹:۱۴ ؛ ۲۲:۱۶-۲۴). از آنجا که پولس این نامه را طی سفر سوم بشارتی نوشت (اعمال ۲۳:۱۸ - ۱۷:۲۱)، یقیناً متحمل زحمات و خفت‌های بیشتری بخاطر مسیح خواهد شد (مراجعه کنید به اعمال ۲۱:۳۰-۳۳ ؛ ۲۴:۲۲-۳۰). این زحمات نشان می‌دهد که او زندگی‌اش را وقف مسیح کرده بود، کاری

^{۳۰} اگر قرار باشد از خود تعریف و تمجید کنم، ترجیح می‌دهم از چیزهایی باشد که ضعف مرا نشان می‌دهند. ^{۳۱} خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است و تا ابد شایسته تمجید و ستایش می‌باشد، می‌داند که راست می‌گویم. ^{۳۲} بعنوان مثال، زمانی که در دمشق بودم، فرماندار شهر که از «حارث» پادشاه دستور می‌گرفت، بر دروازه‌ها مأمور گمارده بود تا مرا دستگیر کنند. ^{۳۳} اما مرا در زنبیلی گذاشتند و با طناب از پنجره‌ای از دیوار شهر پایین فرستادند و از چنگ او فرار کردم. عجب رویداد پرافتخاری!!

۳۱:۱۱
روم ۵:۹
۳۲:۱۱
اعما ۲۴:۹

۳۳:۱۱
اعما ۲۵:۹

رؤیای پولس و خاری که در جسم داشت

گرچه خیلی زنده است که اینطور از خود تعریف نمایم، اما بگذارید **۱۲** چنین کنم. بگذارید از رؤیاهایی که دیده‌ام و مکاشفه‌هایی که خداوند به من عطا فرموده است، تعریف کنم.

۱:۱۲
غلا ۱۲:۱

^۱ چهارده سال پیش به آسمان برده شدم. از من نپرسید که جسمم به آنجا رفت یا روحم؛ خود نیز نمی‌دانم؛ فقط خدایم دانم. بهر حال خود را در بهشت دیدم. ^۲ در آنجا چیزهایی حیرت‌انگیز و غیر قابل وصف شنیدم که اجازه ندارم درباره آنها به کسی چیزی بگویم. ^۳ من می‌توانم به این رویداد با ارزش بیالم، اما چنین نخواهم کرد. تنها چیزی که به آن فخر می‌کنم، ضعفایم است؛ و نیز به بزرگی خدا می‌بالم که از چنین وضعی، برای جلال خود استفاده می‌کند. ^۴ اگر از خود تعریف کنم، کاری احمقانه نکرده‌ام، زیرا هر چه بگویم حقیقت خواهد داشت. اما نمی‌خواهم کسی بیش از آنچه در زندگی و گفتار من می‌بیند، برایم ارزش قائل شود.

۲:۱۲
تث ۱۴:۱۰
اعما ۱۷:۲۲
روم ۷:۱۶
۱قرن ۱۷:۵
غلا ۲۴:۱

۴:۱۲
لو ۴:۲۳
مکا ۷:۲

۵:۱۲
۱قرن ۳:۲
۲قرن ۳۰:۱۱

۶:۱۲
۱قرن ۸:۱۰

۷:۱۲
ایو ۷:۲
لو ۱۶:۱۳

۸:۱۲
غلا ۱۳:۴
متی ۴۴:۲۶

اما برای آنکه از این مکاشفات خارق‌العاده و مشاهدات روحانی، احساس غرور به من دست ندهد، خدا اجازه داد که عارضه‌ای همچون خار در بدنم بوجود آید. او اجازه داد فرستاده شیطان مرا رنج دهد و بدینوسیله مانع غرور من گردد. ^۵ سه

۷:۱۲ و ۸:۱۲ ما نمی‌دانیم «خاری در جسم» پولس چه بوده است، چون او چیزی در این باره به ما نمی‌گوید. برخی بر این نظرند که مالاریا، صرع، یا بیماریی چشمی بوده است (مراجعه کنید به غلاطیان ۴:۱۳-۱۵). هرچه که بوده باشد، بیماری‌ای مزمن، تضعیف‌کننده و مربوط به جسم بوده که بارها او را از خدمت باز داشته بود. خاری در جسم مانعی در برابر خدمتش بود و او دعا کرده بود تا خدا آن را برطرف سازد؛ اما خدا نپذیرفته بود. آن خار پولس را فروتن نگاه می‌داشت، نیاز او را به داشتن ارتباط دائمی با خدا یادآوری می‌کرد، و اطرافیان وقتی می‌دیدند خدا در زندگی‌اش کار می‌کند، از او برکت می‌یافتند.

۳۲:۱۱ حارث، پادشاه نباتیه (ادوم) از سال ۹ تا ۴۰ میلادی، فرمانداری را تعیین کرده بود تا بر آن بخش از دمشق که ساکنانش نباتیه‌ای بودند، نظارت کند. به دلیلی نامشخص، یهودیان می‌توانستند روی کمک این حکمران برای دستگیری پولس حساب کنند (مراجعه کنید به اعمال ۹:۲۲-۲۵). پولس این رخداد را نقل می‌کند تا نشان دهد که بخاطر مسیح متحمل چه مصائبی شده است. معلمین دروغین نمی‌توانستند چنین ادعایی بکنند.

۲:۱۲ و ۳:۱۲ این رخداد را نمی‌توان با هیچیک از وقایع ثبت‌شده زندگی پولس تطبیق داد. پولس این رخداد را نقل می‌کند تا نشان دهد خدا با او بطرز منحصربفردی ارتباط برقرار کرده بود.

بار به خداوند التماس کردم که مرا از آن رهایی دهد.^۹ اما او هر بار خواهش مرا رد کرد و فرمود: «من با تو هستم و همین تو را کافی است، زیرا قدرت من در ضعف تو بهتر نمایان می‌شود!» پس حال با شادی به ضعفهای خود می‌بالم. شادم از اینکه زندگی‌ام قدرت مسیح را نمایان می‌سازد، و نه توانایی‌ها و استعدادهای خودم را. ^{۱۰} پس، از داشتن آن «خار» خوشحالم؛ از اهانتها، سختی‌ها، جفاها و مشکلات نیز شادم؛ چون می‌دانم که همه اینها باعث جلال مسیح می‌شود. زیرا وقتی ضعیفم، آنگاه توانا هستم؛ هر چه کمتر داشته باشم، بیشتر به خدا متکی خواهم بود.

نگرانی پولس برای قرن‌تیاں

^{۱۱} شما مرا مجبور کردید که مانند یک نادان، اینچنین از خود تعریف کنم، درحالی‌که شما خود می‌بایست مرا می‌ستودید. زیرا گرچه هیچ هستم، اما از این «فرستادگان برگزیده و عالی مقام خدا!» هیچ کم ندارم. ^{۱۲} زمانی که با شما بودم و با صبر و شکیبایی، خدا را خدمت می‌کردم، او توسط من معجزات و کارهای شگفت‌آور بسیاری در میان شما انجام داد. همین معجزات، دلیل و گواه هستند بر اینکه من رسول و فرستاده خدا می‌باشم. ^{۱۳} تنها کاری که در کلیساهای دیگر انجام داده‌ام، ولی برای شما نکرده‌ام، این است که سربار شما نشده‌ام و از شما کمک مالی نخواستهم، خواهش می‌کنم این کوتاهی مرا ببخشید!

۹:۱۲

جا ۱۸:۷

اش ۲۹:۴۰ ؛ ۱۰:۴۲

اقرن ۱۰:۱۰

افس ۱۶:۳

فیل ۱۳:۴

عبر ۱۸:۲

۱ پط ۱۴:۴

۲ پط ۹:۲

۱۱:۱۲

اقرن ۱۵:۹ و ۱۰

اقرن ۱۶ و ۱۵:۱۱

غلا ۶:۲

۱۲:۱۲

روم ۱۸:۱۵ و ۱۹

اقرن ۱:۹ و ۲

۱۳:۱۲

اقرن ۷:۱ ؛ ۱۸:۱۲ و ۹

اقرن ۷:۱۱

باشیم چون فقط کاری که با قدرت خدا انجام می‌گیرد، باعث می‌شود که برای خدا ثمربخش باشیم و ثمره آن ماندنی است.

۱۱:۱۲-۱۵ منظور پولس فقط آشکار کردن احساسات خود نیست، بلکه از قدرت و اختیار خود بعنوان رسول عیسی مسیح دفاع می‌کند. او از اینکه ایمانداران قرن‌تس به او شک کرده و او را زیر سؤال برده بودند، دچار رنجش شده بود، اما او بخاطر انجیل از خود دفاع می‌کرد، نه برای ارضای نفس خود. وقتی «در مورد شما قضاوت می‌کنند»، آیا فقط به حفظ آبروی خود می‌اندیشید یا بیشتر به این فکر می‌کنید که مردم چه فکری درباره مسیح خواهند کرد؟

۱۳:۱۲ وقتی پولس می‌گوید: «خواهش می‌کنم این کوتاهی مرا ببخشید»، با لحنی طعنه‌آمیز سخن می‌گوید. او حقیقتاً کلیسای قرن‌تس را بیش از هر کلیسای دیگری خدمت کرده بود، با وجود این آنها از این کار او دچار سوء تعبیر شده بودند.

۹:۱۲ خدا اگرچه درد جسمانی پولس را برطرف نکرد، اما قول داد که قدرتش را در او نمایان سازد. این حقیقت که قدرت خدا در اشخاص ضعیف نمایان می‌شود، به ما جرأت می‌بخشد. پی‌بردن به ضعف‌های خود، به غرور ما نخواهد انجامید، بلکه موجب می‌شود که به خدا متوسل شویم تا زندگی‌مان ثمربخش‌تر شود. برای اینکه مؤثر واقع شویم، بجای اینکه فقط به فعالیت، سعی و تلاش، یا استعدادهای خود متوسل شویم، باید به خدا توکل کنیم. ضعیف ما نه تنها به رشد شخصیت مسیحی ما کمک می‌کند، بلکه عبادت ما را نیز عمیق‌تر می‌سازد، چون با پذیرفتن ضعف خود، قدرت خدا را تأیید می‌کنیم.

۱۰:۱۲ اگر توانایی‌ها و تکیه‌گاههای زیادی داشته باشیم، وسوسه می‌شویم تا کار خدا را با اتکا به خود انجام دهیم، و این به غرور منتهی می‌شود. وقتی ما ضعیف هستیم، وقتی به خدا اجازه می‌دهیم تا ما را با قدرت خودش پر کند، در آن وقت است که قوی‌تر از هر وقت دیگری در زندگی‌مان خواهیم بود. ما باید به خدا متکی

- ۱۴:۱۲
اقرن ۱۴:۴ ؛ ۱۹:۹ ؛
۳۳:۱۰
اقرن ۱:۱۳
- ۱۵:۱۲
اقرن ۱:۶ ؛ ۱۲:۶ ؛
۱۱:۱۱
اتسا ۸:۲
فیل ۱۷:۲
- ۱۶:۱۲
اقرن ۹:۱۱
- ۱۷:۱۲
اقرن ۲:۷ ؛ ۵:۹
۱۸:۱۲
اقرن ۱۸:۸
- ۱۹:۱۲
روم ۱:۹
اقرن ۳۳:۱۰
اقرن ۱۲:۵ ؛ ۳۱:۱۱
- ۲۰:۱۲
اقرن ۲۱:۴
- ۲۱:۱۲
اقرن ۱:۵
اقرن ۴:۱۰ ؛ ۱۹:۵
غلا ۱۹:۵
فیل ۱۸:۳
- ۱۴ حال برای سومین بار قصد دارم نزد شما بیایم؛ این بار نیز سربار شما نخواهم بود، زیرا نه مالتان را بلکه خودتان را می‌خواهم! فراموش نکنید که شما فرزندان من هستید؛ وظیفهٔ فرزندان نیست که زندگی والدین خود را تأمین کنند، بلکه والدین هستند که باید نیازهای فرزندان خود را برآورده سازند.^{۱۵} من نیز با کمال میل حاضرم هر چه دارم و حتی خود را فدای شما کنم تا از لحاظ روحانی تقویت شوید؛ گرچه هر قدر بیشتر به شما محبت می‌کنم، محبت شما به من کمتر می‌شود!
- ۱۶ برخی از شما می‌گویند: «درست است که پولس سربار من نشد، اما او شخص زیرکی است و بی‌شک با فریب دادن و استفاده از وجود ما، سودی عایدش شده است!»
- ۱۷ اما چگونه؟ آیا کسانی که نزد شما فرستادم، از شما استفاده‌ای بردند؟^{۱۸} وقتی از تیطوس خواهش کردم که به نزد شما بیاید و برادر دیگرمان را به همراه او فرستادم، آیا ایشان از شما سودی بردند؟ نه، البته که نه! زیرا هدف و روش کار همهٔ ما، یکی است.
- ۱۹ شاید تصور می‌کنید که تمام این سخنان برای آنست که بار دیگر نظر لطف شما را نسبت به خود جلب نمایم. اما اصلاً چنین نیست! خدا شاهد است که منظورم از این گفته‌ها، کمک به شما دوستان عزیز است، چون خواهان بنا و تقویت روحانی شما هستم.^{۲۰} زیرا می‌ترسم وقتی نزد شما بیایم، از دیدن وضعیتان خشنود نشوم؛ آنگاه شما نیز از نحوهٔ برخورد من با وضع خود، شاد نخواهید شد. می‌ترسم که بیایم و ببینم که در میان شما مشاجره، حسادت، تندخویی، خودخواهی، تهمت، بدگویی، غرور و تفرقه وجود دارد.^{۲۱} بلی می‌ترسم وقتی این بار نیز نزد شما بیایم، باز خدا مرا بسبب شما شرمنده سازد. بیم دارم که باز ماتم بگیرم، چون بسیاری از شما که زندگی گناه‌آلودی داشتید، هنوز هم در گناه زندگی می‌کنید و مرتکب ناپاکی و اعمال قبیح و فساد و زنا می‌شوید.

پولس می‌ترسید که مبدا اعمال شیطانی رایج در قرتس به کلیسا هم رخنه کرده باشد، و به این دلیل با لحن خشنی آنها را مخاطب قرار می‌دهد به این امید که پیش از رسیدن او به آنجا، خود را اصلاح کنند. زندگی ما باید متفاوت از بی‌ایمانان باشد؛ ما نباید بگذاریم رفتار ما را با دیگران، دنیای گناه‌آلود تعیین کند. اجازه ندهید فرهنگ فاسد جامعه به اعمال و رفتار شما در کلیسا رخنه کند.

۱۴:۱۲ پولس کلیسای قرتس را در اولین سفر خود به آنجا بنیاد نهاد (اعمال ۱:۱۸). بدنبال آن، دیدار «حزن‌انگیز» دیگری از آنها کرد (۱:۲). پس، این دیدار باید ملاقات سوم او باشد (همچنین مراجعه کنید به ۱:۱۳).
۲۰:۱۲ پس از خواندن این فهرست از گناهان، بسختی می‌توان باور کرد که اینان همان اشخاصی هستند که پولس درباره آنها گفته بود که «شما از دریافت هیچ عطای روحانی کوتاهی نکردید» (اقرنتیان ۷:۱).

آخرین هشدار پولس

این سومین باری است که به دیدار شما می‌آیم. کتاب آسمانی می‌فرماید که اگر دو یا سه شاهد، کسی را در حین ارتکاب جرمی ببینند، آن شخص مجرم شناخته می‌شود و باید مجازات گردد. پس این سومین دیدار من، همچون سومین هشدار است که به شما می‌دهم. ^{۱۳} آخرین باری که در آنجا بودم، به آنانی که مرتکب گناه می‌شدند، اخطار کردم. اکنون به آنان و نیز به سایرین، باز هشدار می‌دهم که این بار از خطای کسی چشم‌پوشی نخواهم کرد، و هیچکس از تنبیه نخواهد رست؛ ^۳ و دلایل کافی نیز ارائه خواهم داد تا ثابت کنم که مسیح بوسیله من سخن می‌گوید. مسیح در روابط و برخوردش با شما ضعیف نیست بلکه قدرتی است عظیم در وجود شما. ^۴ و اگر چه بدن ضعیف و انسانی او بر روی صلیب مرد، اما اکنون بوسیله قدرت عظیم خدا زنده است. ما نیز با اینکه در جسم خود ضعیف هستیم، اما مانند او زنده و قوی می‌باشیم و در روابط خود با شما، تمام قدرت خدا را در اختیار داریم.

^۵ خود را امتحان کنید! آیا مسیحی واقعی هستید؟ آیا از امتحان ایمان، سربلند بیرون خواهید آمد؟ آیا حضور و قدرت مسیح را در وجودتان روز بروز بیشتر حس می‌کنید یا اینکه فقط در ظاهر مسیحی هستید؟ ^۶ امیدوارم بپذیرید که من از این امتحان ایمان، سربلند بیرون آمده‌ام و براستی از آن مسیح هستم.

^۷ دعای من اینست که شما زندگی پاکی داشته باشید، نه برای آنکه مردم ما را تحسین کنند که مریدانی چون شما داریم، بلکه برای آنکه خودتان سرافراز گردید. حال اگر مردم نیز ما را بحساب نیاوردند، مهم نیست. ^۸ وظیفه ما اینست که همواره پشتیبان راستی و درستی باشیم، و نه مانع آن. ^۹ راضی هستیم ضعیف بمانیم اما شما قوی باشید. بزرگترین آرزو و دعای ما اینست که شما در ایمان مسیحی خود به حد کمال برسید.

۱:۱۳

اعد ۳۰:۳۵

تث ۱۵:۱۹

اعما ۱:۱۸

اقرن ۱:۲ + ۱۴:۱۲

۲:۱۳

اقرن ۲۳:۱ + ۲۰:۱۰

۲۱:۱۲

۳:۱۳

متی ۲۰:۱۰

اقرن ۴۰:۷ + ۲:۹

۴:۱۳

اقرن ۱۰:۱۰ + ۴:۳

روم ۴:۱ + ۴:۶

فیل ۸:۷ + ۲:۸

۱بطر ۱۸:۳

۵:۱۳

یو ۲۰:۱۴ + ۲۶:۲۳ + ۱۷

روم ۱۰:۸

اقرن ۲۷:۹ + ۲۸:۱۱

غلا ۱۹:۴

کول ۲۷:۱

۷:۱۳

اقرن ۹:۶

۹:۱۳

اقرن ۱۰:۴

افس ۱۲:۴ - ۱۶

۱تسا ۱۰:۳

خواهیم دانست که آیا مسیحی واقعی هستیم یا ریاکاریم. اگر قدمهای مؤثری در جهت نزدیکتر شدن به خدا بر نداریم، پس در جهت دور شدن از او پیش می‌رویم. **۹:۱۳:۹** همانطور که والدین می‌خواهند فرزندانشان به افراد بالغی تبدیل شوند، پولس هم می‌خواست قرتیان ایمانداران بالغی شوند. وقتی انجیل را به دیگران اعلان می‌کنیم، هدف ما نباید فقط این باشد که آنها اعتراف به ایمان بکنند یا در کلیسا حاضر شوند، بلکه رشد ایمان آنها باید مد نظر باشد. افق دید خود را تا این حد محدود نکنید.

۲:۱۳ پولس چطور می‌خواست گناهکارانی را که توبه نکرده بودند، تنبیه کند؟ (۱) او می‌توانست آنها را توبیخ کند و رفتارشان را برملا سازد. (۲) او می‌توانست با فرا خواندن آنها در حضور رهبران کلیسا، انضباط کلیسایی را در مورد آنان به اجرا درآورد. (۳) او می‌توانست آنها را از کلیسا طرد کند.

۵:۱۳ ما همیشه مراقب سلامت جسم خود هستیم؛ پولس ما را ترغیب می‌کند که مراقب سلامت روحانی خود نیز باشیم. ما باید مراقب باشیم که حضور و قدرت مسیح در زندگی ما رو به فزونی باشد. فقط در این صورت است که

۱۰:۱۳
تیط ۱۳:۱

۱۰ این مطالب را به این امید می‌نویسم که وقتی نزدتان آمدم، نیازی نباشد که شما را سرزنش و تنبیه نمایم. زیرا می‌خواهم از اختیاری که خداوند به من داده است، برای تقویت و رشد روحانی شما استفاده کنم، نه برای تنبیه شما.

۱۱:۱۳
روم ۱۶:۱۲ : ۱۶:۱۵ : ۱۰:۱
اقرن ۱۰:۱
۱ پطر ۸:۳

۱۱ آخرین نکته‌ای که مایلم بنویسم، اینست: شاد باشید. در مسیح رشد کنید. به آنچه گفته‌ام، عمل نمایید. در صلح و صفا زندگی کنید.

خدا که سرچشمهٔ محبت و آرامش است، با شما باشد!

۱۲ به مسیحیان آنجا سلام برسانید و از جانب من با بوسهٔ برادرانه ایشان را ببوسید.

۱۳:۱۳
روم ۵:۵ : ۲۰:۱۶
فیل ۱:۲

۱۳ تمام مسیحیان اینجا به شما سلام می‌رسانند. ^{۱۴} فیض خداوند ما عیسی مسیح با همهٔ شما باشد! محبت خدا و رفاقت روح القدس نصیب شما گردد.

را با آنها قطع کند تا وقتی که آنها کاملاً از مشکلات مبرا شوند، اما او آنها را دوست داشت و با محبت مسیح بار دیگر به مشکل آنها پرداخت. محبت به این معناست که گاهی باید کسانی را که دوستشان داریم، توبیخ کنیم. اقتدار و توجه شخصی، هر دو در برخورد با کسانی که در گناه زندگی می‌کنند، لازم است. اما برای مقابله با افراد، برخوردهای نادرستی هم می‌تواند صورت بگیرد که بجای اصلاح روابط، به فروپاشی هرچه بیشتر آن می‌انجامد. در برخورد با این اشخاص بعضی بسیار شریعتی عمل می‌کنند و احکامی را که باید اطاعت کنند، بطرز بدی به رخشان می‌کشند. بعضی ممکن است از آنها دوری کنند چون نمی‌خواهند تن به حل این معضل دهند. ممکن است با شایعه‌پراکنی دربارهٔ مشکل آنها و با شوراندن دیگران علیه آنها، آنان را از کلیسا جدا سازیم. یا، مانند پولس می‌توانیم با اتخاذ برخوردی بهتر یعنی سهیم شدن در مشکل آنان، همدردی کردن، و علاقه نشان دادن، در صدد تحکیم روابط بر آییم. این طرز برخورد مشکل است زیرا از لحاظ عاطفی نیروی انسان را تحلیل می‌برد، اما به نفع فردی است که در مشکل است، و تنها روش مسیح‌گونه در برخورد با گناه دیگران می‌باشد.

۱۱:۱۳ سخنان پایانی پولس، حاوی نکاتی است که او می‌خواست قرنتیان دربارهٔ احتیاجات کلیسایشان به خاطر داشته باشند؛ این سخنان هنوز هم برای کلیسای امروز بکار می‌آید. کلیسا وقتی این خصائص در آن یافت نشود، با مشکلاتی مواجه خواهد شد. اینها با کم‌اهمیت جلوه دادن مشکلات، اختلافات، و سختی‌ها در کلیسا شکوفا نمی‌شود. این خصائص در اثر بی‌اعتنایی، انکار و کناره‌گیری کردن، یا تلخی ایجاد نمی‌شود. آنها در نتیجه و بدنبال تلاش و کوشش فوق‌العاده در جهت حل و فصل مشکلات بوجود می‌آیند. همانطور که پولس و قرنتیان برای برقراری صلح می‌بایست مشکلات را در هم می‌کوبیدند، ما هم باید از تعالیم کتاب مقدس اطاعت کنیم و فقط شنوندهٔ آن نباشیم.

۱۴:۱۳ در دعای خداحافظی، پولس سه شخصیت الهی را به یاد می‌آورد، یعنی پدر، پسر، و روح القدس. گرچه آموزه تثلیث بطور مستقیم در کتاب مقدس تعلیم داده نشده، اما آیاتی از این قبیل نشان می‌دهد که به آن ایمان داشتند.

۱۴:۱۳ پولس با مشکلی مقابله می‌کرد که در کلیسای قرنتس شیوع پیدا کرده بود. پولس می‌توانست تماس خود